

بسم الله الرحمن الرحيم

همدوشنا ده بهخداي تد به انسان ي پد ژر بد او بيان لوړکا او تميزي
ورکا لنور وحيوانانو پد نقطه او دينا سره او خپل کلام پاک ي نازل کا پد افق
بيان سره به بهخدا معجز او ابليغ دي له کلام ديتو لو بلغا او فضي ستايند او
پياس دي بهخدا خاوند لره به بيلده ده فستد بل خاوند او نذ بل بلور دوگر يو
تشنق دي دي به انسان چخوب و خبر و پالي او د هر ي بليغي دينا
ملهم دي درودنا محمده د پر بهخدا پيغمبر دي عليه الصلوات والسلام
به موبد تي راوښود بهمدرار او روده

بیت

دي دي رهبر دگانشا تو ترده جارهم

دي دي نامور د مخلوقا تو ترده جارهم

خداي رحمتوندي دي دده پر اولاد او اصحابو به پر اسمان دهری

رهد ستوی دی اود پیغمبر دگوتی خلان غنی که دوی نوای ددین
سهد لار بدله عوبه ورکه دای اود رحمت ور بونسکو.

بیت

دیدی داسمان ستوری چی دنای لور پد لوری

تسید زعوبی کردو بنانه دوی دوی خو بن بجانده

بخاص کړه د خدای رحمتونه دوی نازل پر تلور و پارانو د بنی پر غوره

ملکریو او دده پر لمسیو او خاندان اما بعد پدی پودی چه وینا دانه

غوره خاصه ده او د نطق تاج هغه د کرنا تاج دی چه خالق تعالی د

غوره خاصه آدم پر سر شکور که او سپهره زمانه کی خدای تعالی پر انسانانو کی

عزیز شاعران او د وینا خاوندان پیدا کړل به الشعراء "تلا میذ الرحمن و کلمه سوا

او د دوی وینا وی برکله داسی خو پدی دی چه انسان زړه انشراح په

موی او د خوبه وزه و مرهم وی زه چه محمد هوتک یم او پا اصل پیتون

یقینا به کسبی او سم لیدر ده چه په ویلو د داسی وینا و بخت یم او د پشی

او د رنجی می بهم د خدگار دی او د ایدر وقتونه تیر سول چه ما غوښته به زه دیر

شاهزاد

شاعرانو تذکره و کاتبان اود دوی احوال سره را بقول کاندنم مکرز مانی ماته فراغ نه
 مرا کا اودا بیلده می پد زمره کی و پد سیه سیه چید پر قند ابر د ظلم اود جنانو ریم بر
 ده او بیجا آرام نه درلود اونه فراغ گاهی به مغولو چیا و نه کمرل او گاهی به دگر گین
 دستم سوران وه اوس پر حق تعالی موبد خلاص کمر و له بغو ظلمو شخ او فارغ سوه
 زری و نه ز موبن اوز موبن ملک حاجی میرخان علیه الرحمة دوی له قند ابر و یاسته
 او پینشاندی ددوی له جور آزاد کړل نوز ماز پر فارغ سوله اندوه او قلم می لر و ا
 بهغه وقت پد زمانه ابرادی خبر سوز موبد د پینتنجا دسترگو تور امام المسلمین و
 ابن قاتل الرفضه و الکافرین شاه حسین ادا م الله دولته الی یوم الدین بیت
 د پینتنو پادشاه حسین بتوک پد ملکاتو کی دی دی لوی ملک
 د حاجی میر غنلی زوی سمند خالق د تل دوی سلطان داعی
 نوی زه و غو بنیم خیل در بارته او ماته ی تشوتی و کا او الطافی بنکار کا
 پد دا خله اراده پوره کاندنم او د پینتنو شاعرانو حال سره را بقول کاندنم خله
 چید موبد پادشاه او د بنالیم خیلو در په سر شاه حسین خله الله ملله و سلطنته
 پیخه هم دینی وینا خاوند او د پینتنو د شعر شو قمن دی نو ما و غو بنیمه چر ژر تر ژر

لمی سی او د پښتو د شاعرانو احوال ټول کړی سې ښکاره دوی پر ماله د
 د یو شاعرانو د پښتو احوالونه راټول کړی دی او هغه وختونه
 زیدیم له وگړو یو ټکي می دیر ښه حالونه او رڼیدلی دی او اوس هغه هوا
 لمل الله په غوښتنی کابزم د دی کتاب نوم دی پته خزانه خلک په دڼ
 مراغلی دی پر پته و او نو ښکاره خالق تعالی دی لموله مسلمانان
 ن موږ د پادشاه سیوری دی تلوی او دا یم په دغه کتاب چما ؟
 او رځ و د بجه ۱۶ د جمادی الثانی سنه ۱۱۴۱ هجری
 د دوو خزانو منقسم دی لمی خزانه په بیان د هغو شاعرانو په چیرا
 دوهمه خزانه په بیان کی د هغو شاعرانو په اوس ژوندی دی
 په بیان لښ د هغو اربابینو او ښځو په دوو د پښتو ژوند پاته

لمی خزانه

د هغو شاعرانو په پخوا تیر سوی او صوبه ته د دوی وینا دی ښکاره
 مشایخ قطب العارفین و زبدۃ الواصلین بابا هوتک علیه الرحمة

تولدی و او د تولد پلار بابا غلجی و رحمة الله علیه پر پخپل وقت کبش مشر گنل کیدی د پښتو
 ټپک په التزکی دیزیدلی و په سغه پوری سغه کی او هغه وقت پر لوی سو
 نومی کا د خدای عبادت او په التز او سوری کبش د قوم سزار او بادامو نقل دی
 پر په هغه وقت کی به هر محل مغولو د لرغنه او پرغای ولایت کاوا التز او اولان او کلا
 بری تالا کول بابا هوتک پخل قومونه راټول کړل او د سر غر سړی پر مغولو شخص د بوتله
 دی جگړه کی مغول تالا سول او د پښتو گوندیو دیر و وشرل ماته پخل پلار داود خان
 داسی نقل و کاچه سور غر په دغه روح د مغولو په دینو داسی بلج سو چه پلو شو
 د امر به بری نامه کا په دی شخصه کبش پښتانه لږ او بی خواک و چه د سر مغولو
 پښتانه راغله او اخیستدی و کانونو جو غښتلی د بابا هوتک خپلوان و مرل بابا هوتک
 په لور داسی بولله او په غښتلی د مغولو تتر نه شیرل غښتلیو میر و
 چه داسندره او ریلله په جگړه تویدیل تر خو چه سور غری د مغولو په دینو ولاړه
 او ټول ی پښاکړل هغه سندره زما پلار علیه الرحمة داسی راته ویلی
 بیتونه

پر سور غر بل راته نن اور دی | | وگریه جو راته پیڅور دی

پرکلی کور باندی مغل راغی
 غنیلو تنگ کړی دامو واردی
 په پښتخا کی پلخو دی
 آدم مرغی غنیلو مراسی
 توری تیری غشی ترلاسی
 زلمو په غشیو کړی وارونه
 وروړاندی کړی چل تترونه
 زما د زلمو وینی بهیری
 میرخی مزغلی او ترهیری
 پښتنو هلی پر غره جنگ دی
 مهال د توری دی دنگ دی
 زلمو پر تنگ خانو نده کړی
 د پښتخا محکم ساه کړی

هم په غرنی هم په کابل راغی
 مغل راغلی په تلوار دی
 پرکلی کور باندی مغل راغی
 پر تنگ ولاړ د پښتخا سی
 پرکلی کور باندی مغل راغی
 د تیر و تیرو گراړونه
 پرکلی کور باندی مغل راغی
 محکم او غرونه په سر کیری
 پرکلی کور باندی مغل راغی
 سور غر په دینو دوی ننگ دی
 پرکلی کور باندی مغل راغی
 دینن په غشیو مو پید کړی
 پرکلی باندی مغل راغی

نقل دی چه بابا هوتک د مغلو سره دیر جنگونه وکړل اود ارغند او پوری خوا ته
 ی وشړل او هر کله به د اترو او مرغی غنیلو پر دوی یرغلونه کړل او په غرونو

به مغول ننو تل بابا هوتک پر سپین بریری سو عمری نه او یا کال و په سنه ۴۰ هجری
 وفات سو
 ذکر دکاشف اسرار شیخ ملکیار پر دبا با هوتک
 مشر زوی او تر یغه پلار وروسته دی د قوم د مشرتابه بگری په سر کې له
 همدې چې ملکیار بابا دیر غبتلو او قوت مند سړی و په جنگو کې به له لسو تنو سره به و په هغه
 سند چې بابا هوتک وفات سو ملکیار بابا د پنځو ویشو کالو زلمی د همدې دایې پر ملکیار بابا
 د سیوری په لټو کې دیر خپلوان راټول کړل او هلته د کارینه و نه و کښل او خپل زلمی یې
 کښتو کړنو و کمارل مغول چې په دغو دانیو غوږېدن سول پر سیوری یې یرغل و کا او د
 ملکیار بابا سره دیر سخت جنگونه و سول په دغو جنگو کې د پښتنو سین وړانې سړی او ضعیف
 ولاړ مړی او بې و ب ته ضعیف هم و خا ته وانه یې خوا ته هلته د خپل زلمی سره ټول او بیا
 راغلل مغولی و شړل او سیوری بیا و دان کړی
 همدې تعل کا پر په سنه ۴۹
 هجری کې په پسرني ترنگ دیر د ک سو په سختو نین و او په یوه میاشت یې پر نوموړو
 او غوراو ک غاړی غاړی بهیدي ملکیار بابا چې د ترنگ خنډ و نه راغی همدې سند
 ی و یلی
 سندره د ملکیار بابا

ترنگ بهیدي ترنگ بهیږي غاړی تر غاړی ۵ زما زړگی خو خپل لالی غواړی

که رسوده رسوده + دترنگه رسوده + خاوند دوج + چه در کی صومع زما نپله رسوده
 که نیز دی نیز دی + نیز دیلتون دی + نیز دی وری + چه ویر ژری پی غم زبون دی
 که او دی او دی + چه در می او دی + دا او سر به وچ کا + دویریز وند + بل دی چه زور دی
 خنخند یوسه + سپینی سپو بویه + ورته و وایه + چه ترنگ مال کرم + شاد خو لکینه
 که خرو خرو + او بوسوان کرمی + بل لیلیاردی + پاته لیاردی + سوبی جان کنه
 نقل کا چه لیلیار بابا دادا سندری و ویلی د خاوند به قدرت ترنگ یو او بد لر کی مراد او دلت درود
 دیوی شندی او بلی شندی په نله او غز و بس بنده سو پر ترنگ یو بل جو بر سو سیار بابا هم
 پردی پل تر سو او خیل مقصده واصل سو
 نقل کا چه یوه دوج لیلیار بابا
 د خیل تره توخی کورته و لار او د خیل تره دوی نور بابایه لید چه غشی تیره هلمید خنی پنبته
 و کا چه تره دوا شکری بخه ویل د مغولو په جگره کی شامله تریم ملکیا بابا دعا که ورته
 چه تره بر تل سو بمن اوسی وایی چه هر وقت به نور بابا په جگره کی بری موند او ماته دی د بیجا
 په یادنده
 هسی نقل کا چه یوه دوج د مغولو تارک پر سیدری راغی او مغد و تفت
 د لیلیار بابا په کلا کی شک نه و پیرته له بشختیو نور بابا چه خبر سو ژری جان جهه کورت
 ته درساوه او په یوه تنی مغوله شمل او دیری مه کړل د اهل د لیلیار بابا دعا برت و

ذکر در مقبول سبحانی غوث صدقانی شیخ فریبون سهرابی رحمه الله علیه دپیتون بابا
 د کسی د عبدالرشید علی و خاوند تعالی ده ته مبارک کلمات او کرامات و رکری و د خدای
 په عبادت به نجات و نقل کاچه د پلاس په ژوند کی لار نصحت سواد و خپله اولاد و د سر
 راغی که کسی شخ غوری سر ته او کله به و لای د غندان غره ته او هلمته بهی خدای تعالی
 ستايد او ښانه او په کال کی به یو ورته ملی د خپل تره بیتنی نیکه لید نه بهی کوله او پسته
 بهی هم زیارت ته ورته ملی فریبون بابا د شیخ اسماعیل سر په د بیتنی نیکه نوڅی و لوی و
 او بغه وخت په فریبون د کسی غره غندان ته لته ملی لا اسماعیل بابا په دوسی دیر
 و شریل سبی وایي چه یو وقت فریبون بابا او اسماعیل د سمرین او بیتنی نیکه په مخ کښی
 مات و د دوی کور و د کسی پر غره نو فریبون د پلاس او تره لخوا په تگ او د نصحت
 ما وون سوا اسماعیل نیکه داسی ماری وکړلی

که یون دی یون دی + مخکی بلیتون دی + له کسی غره شخه + مخی فریبون دی
 که ورو ورو ورو + فریبون ورو ورو + ته بلیتون کری + زما ویر ته کوره
 چه چی مرغی له + توری کری له + همزوی پاته + شخه شری له
 د خدای د پاتړ + فریبون یاره + چه پیر مونکری + زموږ کول د اړه

نزه می رپی ری + یار می بلی ری + بیاتون ی لوری + نجان پد سو جی ری
 نقل کاچه اسماعیل بابا فریبون بابا بسی غبرگون و کاوه
 تلویح دفریبون بابا

بیلانده ناز می و سو په کور باندی	نډ پو سپنم پر بد شوی پیش پر وړاندی
له خپلوانو به بلیبیم په سر و سترگو	دوان سترگی می په وینو دی ترهاندی
اسماعیل ستانا رومی زه کی سترگی کی	بیلانده فریبون یا له تاپردی کی
نډ سیریزی که می بیانده ستایادی کی	په پیر و د ویر به پری سنی نډه مراندی
نډه نډه په اربو دیون می د جی خج کله	دیانده شور می به اچوم و ترخ ته
ستاسی یاد بهی وی بس نډه و سخته	که دا محکمه غرونه تولشی لاندی باندی

نقل کاچه فریبون بابا ولار په مرغه کی میشت سوا دهلته هم وفات سو چه کال هجری
 ۴۱۱ هجری وروسته ی زامن هم په غوره کی او سید له او د کاسی اولاد بیارته
 ولایه د کسی غره او پشین په لتو کی میشته سول او د کند او زمندان اولادونه خاره
 سول او ولای دنگر بار او خیر او پینور لقی و نیولی

ذکر د قدوة الواصلین مظهر تجلیات الهی شیخ متی خلیل غوری اخیل سمنی علیہ

الرحمة الله الولی شیخ متقی دشیخ عباس نوکی و چه عباس دکر اوی دخیل زوی دخیل
 دغور یا غور یاد کند ابن خربنوبن زوی و چه حضرت سربنی قدس الله سره له زو مشو شخ و
 زما پلاس علیه الرحمة و ماته داسی نقوه کا چه دخر بنوبن علیه الرحمة مرگ په مرغه کی و
 او اولادی هم په ارغسان او مرغه او پینین کی سره خپاره سول خنی وړبول د
 بزوب او کو بک غروته او امران او حسن دشیخ متقی ورونه پیر هغه غره او سیدل
 چه ورسته د مشر و ورونه په نامه مشهور سو دخواجه امران غرا و بی بی خالا دودی
 خور په پینین کی و چه هوری ی زیارت دی یو بل و روری و چه گرام کی شخ دی
 نقل کا چه شیخ متقی قدس الله سره په کال هجری ۸۲۸ هجری زیوید لی و او په عمر د پنجه
 شپیتو کالو د ترنگ له دود په غایه وفات سو او پیر هغه غونډی لوی شینج دی چه
 کلات باله سی نقل کا چه پیر هغه غونډی شینج او به نزی او د لی د لی پستانه او اولادی
 چه په دوی دده زیارت ته تلل د ترنگ له دود به ی او به ورسره وری یو ه روح
 شیخ محمد زهرده مشر زوی دده په زیارت کی دغه دیر توبی و که ی کتل د متقی بابا
 له قبره سره نزدی او به را دغور خیدی او هسلته بهانده پینه پیدا سو د او به تر
 اوس هم بهیری اوزا میری عاچینی نقل کا چه شیخ متقی بابا لوی زاهد و عابد

او پر خواندین سری و دود اولاد و لاله او پد پیپور او بدنی کی میشته سول او بلته
 له دوی شو لوی لوی سانه را و بل شنه زهره شیخ امران شو روایت کا پر شیخ متی بابا
 لوی عالم او دین مرشد و پد غم ان کی یو کتاب و کنبلی پر نزم ی و د خدای مینه
 پد غم کتاب کی متی بابا فیصل شعرونه هم و کنبل او داسی مانا تونه ی و بل پر درونه
 ی و بل کول دغه یو شعر مانجند پلاره او بریدی و پر نقلی کا ندنم

شعر

پر لوی غم و هم پد دینتو کی		په لوی سهار په نیو شو کی
پد غم دغ او پد شیلکو کی		یاد ویر تر لوی په شیلو کی

مول ستا دیا د ناری سوری دی

دا ستا دینی تنه اری دی

جندی زرخون که پد بیدای دی		د برینا خوا ته پد خندای دی
شرنک چه خردی پد ژمادی		دا مول اغیز دینی ستا دی

موله بنککل دی ستا له لاسه

ای د پاسوالو پا سد پاسه

که لمر سرو بنامنجی سپین دی | یاد سپو بزمیه تنزی و رین دی

که غمزدی بشکلی پیر تمین دی | لکه هنداره مخ د سین دی

شاد بیکلا دالپوشه ده

دای یو سپکه ننداره ده

دلته لوی غرونه زر غونیدری | د شرفند و بزمی پلکس چلیبزی

بورلوی شاه خواگر یزیدی | سترگی لید و ته ی هسینیدی

لوی خاوند لوتور ته می

تل د نمری په بشکلیده ی

خاوند بشکلی تاجال دی | بشکاره ی لور پلور کمال دی

که وړخ که شپه که پری کال دی | سادق رت لکلی شال دی

شاد لور و نو یو رناده

دلته چه جوړه تما شاده

نرینه می داستا دیننی کوردی | سدی د عشق پ سو خنداوردی

رپه ی و تاته ستا پر لوردی | بیلدی پ شخ دی و کر ی پلوردی

ستاد جمال پهلید و بناد دی

که ندوی دغورنور بهیاد دی

پد غرو کی ستاد عشق شیلکی دی | ددی نری پد عشق سمی دی
که غمت که وور که پنهنری دی | ستاد جمال خری هرشی دی

چه پردیانی سترگی پری سوی

ستاد جمال پنداری سوی

نه هسک نه محک و تور تم و | تیاره خیره و لول عدم و
ندا البیس شی آدم و | ستاد جمال سوچه پر تم و

په سو بنکاره بنکی دینا سوه
دینج پر لوری دینا سوه

مزه چه خرند پری دینا سوم | د بنکی حج په تماشا سوم
ستا پر جمال بانده شید سوم | لجنی سستی راجلا سوم

په ژمی ژامی م په بیلتون دی

بیمه پر دیسی بلخی تون دی
ای بهیاد

و گریه و ملی متی شاری | سورہی می اور ی غامی غامی
 شہ غوامی شہ وای شہ باری | چیل تون او کور وکل مزای

چو مہنی چہ بیل سی یند خواسی
 تلی دہن پہ لور شہامی

نقل کا وہ سی چہ شیخ متی علیہ الرحمۃ کتاب د خدا کی مینہ بد تل دہ پر بدیرہ پروت و او کو
 بد ہفہ پار کی بد غول او ہر چاہ ویل نو بہی ژر ل ہفہ وقت چہ منول را غفل ہفہ
 کتاب ی داخست او دور مستہ نسخہ شہر کندہ پر شہ سو

ذکر د جہان پہلوان امیر کروا زوی دامیر پولاد سورہی غوری نقل کا مذہ الواصلین
 شیخ کتہ متی ذی غور یا خیل چیل کتاب لرغونی پستانہ کی چہ دی نقل کا لہ تا یخ سورہی
 شہ چہ پہ بالستان ی تلی او موند لی و شیخ کتہ علیہ الرحمۃ ہسی وای پہ بد تا یخ سورہ
 کی را وری چہ امیر کروا دامیر پولاد سورہی زوی و چہ پہ کال ۱۲۶۲ ہجری دغور
 پہ مندیش کی امیر سواد جہان پہلوان ی بالہ وای چہ دغور کو رتوند او بالستان
 او خیار او قمران مانی او بر کو شک کی قبول وینول او در سات لہ سہول ی
 بد خلافت کی بدیر کو مکنہ و کرل نقل کا چہ امیر کروا دیر غبتلی او پہلوان و بد پورہ

تن له سلو جنگاورو سره جنگیدې څو ځلې نو کړوړه باله په معنی ده کلف او سخت وایي په
 امیر کړوی به په دووې نه مین دروړکی واده شته ی ماښی درلوده په کتبت دنده یې پشان
 و او په دغه ځای کې یې بنکار کاوه او عشرت پتایخ سوړکی کی راوړی په د اامیران له پیر
 پخوړ او باستان او بستنکی و او د هغه سورمخو له اولاده دی په دسراپ له پښته و
 امیر پوړه په هغه دعوت کی شریک و چه ابو العباس سخا دیني امید سره جگړه کړه او ابو مسلم
 ی هم مرستی و پتایخ سوړ محمد بن علی البستی داسی کښلی دی چه د عباسی دعوت پجنگو کی چه امیر کړی
 د یري سوړی و کړی نو ی د ابیتونه وویل چه دیا زه یې څو یې هغه دادی په شخ کته علیه الله
 تاریخ سوړی را نقل کړی دی

ویای نه د امیر کړوړه چا پهلوان

زه یم زمری پردی نری ملا اقل نسته	په پهنه دنده پر تنه او پر کابل نسته
بل په زابل نسته	لما اقل نسته
غشی دمن می ځی بریښنا پر میرمنو باندی	په ژوبله یو غم یرغالم پر تنیتد و نو باندی
په ماتید و نو باندی	لما اقل نسته

د مادریو پر خول تاویری بسکت نمنه ویو یای | د آس سوړی محله یې بردی غرونه کاڼم لکای

کرم ایوادونه اوجار
لما اقل نشته

عرج و بایان و تخار بولی نوم زما پده اودوم

لما اقل نشته

دجیره الرود پیر خنودوم تنبلی پلن رانچه

لما اقل نشته

پیاداری می لویادی دکل و سور و لیه

لما اقل نشته

دوی پیا دینه بنده بامم بنده روزنه نوم

لما اقل نشته

نمی زما د نوم می بولی پیر درج ستایوال

لما اقل نشته

زما د توری تر مشول لاندی دی برآ و جروم

زده پیشه ندویم پر دم

پیر مهوزا منشی لونی داری دین رانچه

بر پی ندوین رانچه

دند وچ سوبه می دتوری بیخ سور و کره

ستر می تر بور و کره

خپلو و گرو لور پیر زینه لوم

قلی و دند نوم

پر لوی غرو می وینا دومی ند پخنو و پتال

پور کو شپو میا شتو کال

شیخ کتده علیه الرحمة تاریخ سور نقل کاچر امیر کرو عادل او ضابط او دینی وینا خاندو

ده بهر کله شو دند ویل پیکال ^{۱۵۴} سده هجری دپو شیخ پچنگو لیس می سو و ترداد و روسته

ی ندوی امیر ناصر ایوادونه ضبط لول او د غور او سور او بست او زمین داویر پر محکو

خاوند سو

ذکر شیخ اسعد سوری علیه الرحمة شیخ کتبه کتاب کی در غوغی پستانه تیاج سوری
 بی نقل کاچه اسعد سوری پغور کی اوسیدی او هلتد و سوری خاندان پادشاهی کی دیر عزت مند
 و شیخ اسعد محمد ندوی و پیر پلال ^{۴۲۵} هجری پد بغین کس وفات سو شیخ اسعد
 علیه الرحمة دیر بند اشعار ویل نقل کاچه سلطان محمود غازی پیر غریبانی دایر محمد سوری رحمة الله
 علیه سرد حکمران و کچه او پد آهنگران کی محصور کا پدی وقت شیخ اسعد هم دایر بکران پد
 کوت کی هفت پد سلطان محمود علیه الرحمة امیر محمد سوری دینو او بندی ی بوت غزنی ته
 نو امیر محمد سوری پد خوارزم و راد عادل اوضابط امیر و له غزوه دند مر سو شیخ اسعد
 پد دوست و دایر محمد سوری پیر مرگی داسی ساندی و دیلی پدیوه بولله کی چه قصیده
 پد عربی ده و کذ فی القصیده

د فک لچارو شه و کرم کو کار	ز مولوی هر گل پد خاندی پد بهار
هر غمخوار پد پدید یا غوریده و کار	ریشه ی ی پانی کاندی نار پزار
دیر خوند فک پشیره شند کار	دیر سروند کاسر خاور و دلاندی زار
دواکن سره نول پریاسی مری	دبی و نودینی قوی کاندی خوشخوار
پد لبرمدی زمردی پری زنگلو کی	لدا و کوبی داری تیرو جبار
هم ی غشی سکینی دال دژ و بلور	رستان شنی صفا کاند کا پزار

چې ملاوی نیکو پری پښتلیو

پیره گردبنتی پری باسی لږمه
ته تیری ته ظلم کاندې ای فکله

پویر تر لور لور نمری پزیر لار په
بیچ روغی په زړه نشه سوله خوره

له تیر پودی اوښی خاشی له اور بڅیو
بنده لاس واخلی لڅور بنده لوری

بنده زړه و سرخوی په سپا باندی

بنده وصل کړی مین لبل مینه

سوله لاس دی پرانده ژوبل نیکو کوی کا

کله خوشی کاندې مراندی د زکیو

کله تکی و اچوی پر نان و لپو

کله غورځوی و اکمن له لور پلاز و نو

زموږ پیر زړه و نو دنن بیا و غشی و د شیت

پر سوریو باندی ویر پر پوت لپا سه

د افک پر وکا ته کا بی گز ابر

نډی غشی نه لندی وی نه ی سپار

سوله لاس نډی بیچ گل بلیه خا

پر نسلو او سر وی د غم ناتار

بیلوی په ژباړه مین لیا ر

چینی ژباړی پورت ورت سوله شمار

بنده ملا کړی لبی و زولو له تر ا ر

بنده پیر یو نری له گردبنته له مدار

بنده در ملی تپونه د افکار

هر پلونه قبی زړه و نه چار خار

کله تیر باسی و گری هو بنیا ر

کله شیر ی کړی گریوان د مخنی چار

کله کښینوی چا و رو کی با دار

و د شوبله په دی غشی هزار

محمد و اکمن په ولای پیل دار

یو وار سو اسیر پلاس د میر شمنو
 په سهاوی و دان آنگران و
 د محمود د ژو بلور پلاس کنبیت
 تنگالیو لره قید مینه ده خلک
 سر نری غوره خاوی پلور کا
 پدی ویر د غور وگری تور نخری سول
 گره شاخی رضی او بنی لوی غور و
 نه بهند زر غا د غور و د بهر یاده
 نه غمبول بیا زر غور نری پلا سینه نو
 نه له غور به بیا راجی کاروان و سبکو
 د پسرلی اوسه تودی او بنی تو مینه
 د اید ش به محمد و لاله له نری به
 نه بنگار نری بهند سور د سور پلوتو
 چه به نخلیو په تنخا پکی خند له
 بهند غور به دیر ناتار دوا لکن کنبیت
 لاس د مات سه ای فلک چه دو کا

انتقالی و کر قبر له بلوار
 به تنکند و پر دست جهان او تار
 چه غنذ قدی باتلی په تلوار
 سدی و الو تله سکه پیدی لاس
 د زمریو بیر یو کله وی توار
 پدی ویر نا تیاره سوله د بنار
 داکر ونگی ساندی لی پشور بار
 نه د زکیو پمسادی کمتبار
 نه با می بیا صیده کا به کهناس
 نزا درومی غور ته بیا جوی دشار
 مر غلری به نیسان نوری شمار
 چه ویر نه ی سو غور لوتل سو گوار
 نه طلیزی بهند لمر پدی دیار
 چه به پیغلو کا اتن قطار قطار
 بهند غور سو د جان دم غندی سوار
 محمد غندی زمی د مری بنگار

ای دغور غمناز پر شره سنوی غبار
 لاندی باندی سپر ورک سی داشعار
 چه شوک نگر می چه نری باندی قمار
 چه نری به ندوی ستاد عدل سار
 هم پر ننگه دپه ننگه کاخان جبار
 هم بویاری ستا پنوم ستا به تبار

شین زرگی نلک ولی لاولاری
 محکمی ولی پرین دلو پیر یوزی
 چه زمی غندی واکمن خجی لچان
 صبح پتای محمد دغور لمی وی
 تده پر ننگه وی ولای پتنگ کنی سوی
 که سوری دپتنگ ایر کاندی دیر منول

بیجنت کنس دوده تون یزموبر واکمند

هم پتادوی دیر لور د غفار

ذکر دینکارندوی علیه الرحمة چه دغور و پوهه سپیدی چه شیخ کتہ متی نری
 رحمة الله علیه کنسای دی پکتاب لرغونی پشانہ کی چه پیاریخ سوری کی دی چه بنکارندو
 بیستمه دغور و او کله کله به پیغزند او بست کی هم ادسیلی پلاری احمد نومید او
 دغور دینور و زکوه کو لندال و بنکارندوی د سلطان شهاب الدین محمد سلم شنباک
 بیادشاهی کی محوز او درناوی خاوند او بهغه وقت چه بهغه سلطان پر بند برغل کاوه
 بنکارندوی چه شاعر او عالم سوری هم د بهغه سلطان په لبروکی واده سی
 وایی چه بنکارندوی پمحد کی د سلطان محمد سام او سلطان غیاث الدین غوری

دستای قصیدی لری په بوللی دی محمد ابن علی وای پرېست کښ موده دلو لوعنت
کتاب ویدی اوده مخه شخړی دغه بوللې په د محمد سام علیه الرحمة ستايند د کښه

القصيدة في المدح

بیا و لولې په غرونو کی لالون طیلسان زمر دی و اغوسته غرون مغیرو باندی و بنکمل بنون زرغونو بنو کی ناشی زلمی جون هسی و گافل غتو نوسره پسولون پچلا سی سوه رانده خپاره بنتون په پرېسک باند خیل یی سپین گلون لکه اوښی دین په مگر بوانون له خو بنید سروهی له سینگون تو ارا غله له ختنه کاروانون پرتی مگر میچ سو په پوکران وچ بیدیا او غنی کر له جنتون بکیم چونې پر په بن و کاو غون	پرې بیکلونه کی بیا کره سنگارون مخله شنه رښو نه شنه غنی شنی سوي دینان شاطی لاس د مجید و دی د غتو لو جندی خاندی وریدی ته لکه ناوی پر سور تیک په تنزی وکا مغیری په اور و خړنو لید زرغونو محکو کی حل کا لکه ستوری سپینی و اوری و لیمیده کاندی بهیری بر پلورنخی والی بهاند خاندی هر پلو د گهو و بز م دی لوللی د میچ په پوچه مړ و ژوندان بیا وند له مړ و خا و روی آغلی گل راویست سری جاجی پر راسته کر را شتگر و
--	--

پد برین چہ بنغ دچو نیو لغو بیدہ سی
 دز لما تا پی مغل دی پر بند یو
 دیو پلو حج سور کړی پسرلی دی
 د بندار وپه تیر غرون سپین د پلنگ دی
 پنورختک غورختک لخوا لی خلکو نه باسی
 بند چو نه پستاید د بند یو موها سی
 د شنب د کهاله خلی لمر دی
 د بندو اوروی درست ایو او د غونگر
 پزابل چہ دبری پر نیلی سپور سی
 نه ی شوک حج تدری د میر شمنو
 د اسلام د دین شهاب د نری لمر دی
 هره پلا چہ دی پر بند د سیر غل کا
 په پسرلی چہ ی تیزون په انگ وکا
 نه به د تلخی غندی رونه ستوری پد سیک
 نه به راو لی جگر د سینا پلوری

تو اچندی سره پیودی اشلگون
 لکه پخله غتی کاندی مکیزون
 یو د بل پخاره اچوی لاسون
 چہ پرو او د باندی حل و کالرون
 لکه شنب باقی شبا کاندی سیندون
 بند موها سم د سلطان پخصتون
 د پسرلی پدود و دان لده رغون
 له قصداره تر دیلی یو نون
 پلاهوری د میرانی گزارون
 نه ی توری تدهنگبری کلک داون
 نور ستهان ی کرنا پ بجا دون
 د لوی توره نری چہ شهابون
 خاره خاره کتری سولل د زون
 که شته پور تده سی لغوه دیر میرون
 نه به نری شوک د هند خاره بهرون

به شوق زلمی دغور سره راغونو کا
 یو خوا ند شهاب الدین دی پوی و کا
 به جو پو جو پو جگر کی بند تیون کا
 نن پسند باندی تیر سوزی یرغل کا ندی
 قیان سندی هم لواره ایلائی کا
 پهر کال آهک ده بند راغلی کا ندی
 پستو تخا بنگلی زلمی به راغلی سنده ته
 زر غونی ختی اغوستی وی دی خرونو
 بر گنج چه لمر شر کیری له خا تیری
 که بر چرو وی له غمده وی که بر مل وی
 د شهاب جگر به ند کینی لر غلو
 زمی کله کا بی خان له یر غلریو
 یا به جگ کا دبر یو رنپی پهن دگی
 یا به وران کا بود تو نون د بمبهنو
 پر نا اوسی ته تل دین شهاب

د او تو سوزی به چری کا خلون
 به بر لوری هر ایو اده یر غلون
 به دغور بادار میحت و کا ز غلون
 به پر تمی زمی یردی به زنگلون
 پر او به و سوزی دغور یا نو بند یردن
 غوری وی به تشنه و خیل پاسته سامون
 نو آ غلیه پیغلی کا ندی اتنهون
 بت بید یا هم پیو للی وی خانون
 شو چه یونکا دلوید یحیه چخندون
 که لرمل که لمر لویده که تر ملون
 ند به یر یردی دازلمی خیل بهیرون
 شوی نکات متبون و یر یرون
 یا به یر یردی هم پدی چار سرون
 یا به لبره کا ندی پو سوز او اودن
 نوم دل وه پر دیرج به خند لون

خوراندی ستا پتوره دهنه لورید | | شو پست کرمی لدری بود تو نون

ستا پزیرمه د خاوند لوی جنتن وی

مور نو ستا پرست یونه شو چه یون

ذکر ذبده الفصحاء ابو محمد باشم ابن زید السروانی البستی رحمه الله علیه
په لرغونی پیتانه کهنه سی حکایت کا شیخ کتد رحمه الله علیه چه ابو محمد باشم د پلمند
په سروان په ۲۲۳ هجری قدسی زیب یدلی او پست کی لعلما و فصحا شیخ

لرستنه وکړه او وروسته ور په عراق ی پطوطو دیو او ائمه شیخ سمع وکړه او ابن خلاد

چه خرگند په ابی العینا سره ی په بغداد کهنه غرونه تیر کړل اوله همدی دعربی بلاغت

او اشعار و لوستل او په کال ۲۹۴ هجری قدسی له عراق یا امد رځی دری کال ورسته

په بستی کی وفات و لوستل کا چه ابو محمد پیری او فارسی او پښتو شعرونه ویل او همدوقت

چه دده استاد ابن خلاد پیر کوی وند سونودن به ی خدمت کا او د هغه شعر بدی خوا به

شعرونه په ادب کی دعرب او اوردیله ابو محمد عربی شیخ په پښتو دخیل استاد دیر شعرونه هم

را وړم ولی دی ابن خلاد چه یو طریف او ادیب سړی و پوه شوی درهم سایل دی

او ابو محمد هغه شعرداسی په پښتو را اید ولی دی

شعر

دخاوند پلاس کبیر نزار او درهمون درهم خاوندان تنه کی پویه پرنری کی پنخو پیش ندون داویناده رشتاینه لدرشتون نوزروایی داخو سونی دی تیزون درهم دخاوند برخای پرتمون ده وسله که شوک پکانی قانون	ترهم بنه دنیا کاندی پیری ویند ترهور و رله و رشی وینای اروی که درهمی خنی و رک سوسی نسلی که بوی سونی و بوی خلق و بی که بی وزلی و ویری رشتیا منبره بود درهم تنبدی چپاله لویه برخه درهم تره ده که شوک ترهور کیندن
---	--

نقل کاچه ابو محمد پیر پشته یو کتاب کبلی وچه په هغه کبلی د عربی استعاره فصاحت او
 بلاغت بیان کړی وادونم یو د سانو و بزمه

ذکر د عارف سر باغی سر بان الداعین شیخ یتمن رحمه الله علیه زما پلار

قدس الله سره کتاب دبستان الاولیاء چه شیخ المتاح دبستان بیخ کبلی دی پچال

۹۵۶ هجری قمری داسی نقل کاچه شیخ یتمن د شیخ کاکړ ملیده رحمه الله نړوی و خله

چه دی د غور بری خوا ته ولاړ او هلته بیشت سونو خلقی اولاد اوس پکا کړد کبیر

نشتمیری خویده اصل دوی دکاکر اولاد دی اوتیقن رحمة الله علیه زاهد اوعابد اولوی و
 نقل کاچه کاکر بابا لاروندی و تین لغوره راعی اوپو و بکس دکاکر بابا میدندی و کیه
 بیا و بی اوپو کجرا کس و اوسید او دغل و اندین حسین شام پزماند کس دفات سو
 دتین بابا دغه شعرونه زما پد رنه بستان اولوی و تخی نقل کول و ماله شخ و اوریدل
 شعر

گیسج زما دلمر شیرده سو ه زما پرکور دوسر ناره سو ه

د بلیتون ورج تورده تیاره سو ه

ربغ سونا شاپه چه بلیتون رعی

زیره می لری ویرینی شین دی پزیا شاره شخ ناورین دی

زرغون له او بنوی سادین دی

پنول نویزیم چه تا خون رعی

ندبه بیایم ندبه بیای راسی ندبه تیاره شپه زما رناسی

ندبه شهی راته پخلاسی

بلییدی پیری اوس دیون رعی

دقتبتن پارسوی هیرمی نذکری آغلیه مخ پیر پد یانذکری

اور بل دی پرینودی وانذکری

پر ما دبل اور کر وون راغی

ذکر دکانشف اسرار عرفان شیخ بستن بی شیخ قدس الله سره العزیز زما پلار علیه

الرحمة لقد ما تخریت کا چه شیخ محمد بستان په قوم بی شیخ وید سنوراوکی کور و دده پلار

محمد اکرم رحمة الله علیه هم دضای ولی و او دسنوراوکی راغی بلنمده پر غایر په یوه کور دله

بسن رسیدی او د خالق په عبادت به اید و نقل کا شیخ بستن له پلار ددیر فیض و موند

دپه طرائق و لای هندوستان ته او هلته په بنلو پناز گزیدیدی او آثار د قدرت بهی

تماشا کول او بغه وقت چه وطن ته راغی په ۹۹۸ هجری ی د اولیاء الله په بیان

کتاب دبستان الاولیاء و مبینی او زما پلار رحمة الله علیه دغه کتاب په سنوراوکی

کسب دحسن خان بی شیخ په کور کسب لیدی وچه په دی کتاب کسب شیخ بستان علیه الرحمة

ددیر و پستیز اولیاء، حالونه او کرامتونه او خوارق دعاوات کسبلی و او دیر دیر

اشعاری هم را نقل کیری و لسنو و شاعرانو او چلو شعرونه دغه شوما دچیل پلار

له خولی و اوریدی پر د شیخ بستان رحمة الله علیه دی

شجر چه به لای بولی

او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 دینی اوردی زما دگی وریت په انگار کینا
 خود بدو یلیرم چه می زره پر تامفتون کینا
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 وکد نظر زما پر حال چه پرت رنخو رکیه تل
 زره می خاشی دینی سودو بنوخیل سید تل
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 له درد سوز تل نادری او غلبی و همه
 یو آن می چیری نه آرام نه تیکاه و نه نیم
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 د خود دوزخ حال تهی ای باد را آگاه
 دخیل عزت پردی بستان ته که دهمین شدن
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 راسه گذر که پر ما

راسه گذر که پر ما
 بنی تار و نار کینا
 خان می زبون کینا
 راسه گذر که پر ما
 پویر ناسو سید تل
 په اور جلیل سید تل
 راسه گذر که پر ما
 کربوی سوتی و سید
 مزاحمت کردند و نیم
 راسه گذر که پر ما
 می دی دوزخ همراه
 کرسی دهان دگواشت

دکردا میرا نقی شیخ رضی لودی علیہ الرحمۃ
 سدوخان پنہر صفا کتب پہ ۱۳۸۸ھ ہجری قدسی علی صاحبہا التجدد والصلوة والسلام یو کتاب
 ویکس چہ کلید کامرائی نوم ویدی کتاب کامران لکتاب دشیخ احمد ابن سعید اللودی چہ
 ۱۳۸۸ھ ہجری کی کتبلی و لومہ ای اعلام اللودی فی اخبار اللودی دی ہسی نقل کا پہ شیخ رضی
 لودی دشیخ حمید لودی و راجہ و چہ شیخ حمید پھلان پاپا سو فوی ضل زورہ پستخا تہ دلیبری
 چہ سخوغہ خلق د اسلام دین تہ راوی شیخ رضی راغی دودہ کال و کسی پجو و گرنایہ اولتہ
 ی دیر مخلوق سلمان کمر نقل ہس ہا نصرد شیخ حمید زوی پھلان کتب د ملاحدہ لدا ستا نحو
 سر کبینو ست اولاد کی شخی دالحاد ادا سما عیلی فرقی عقاید زدہ کمر لاد و گر حمیدی
 ددوی پہ اعتقاد اولحد سو چہ شیخ حمید رحمتہ اللہ فات سو فوی پر خای نصرد کبینو ست
 اودالحاد تریج ی غورہ کمی اوقرا مظلہ ی راوتسل شیخ رضی علیہ الرحمۃ چہ سو چہ سلمان د
 خیل ترور نصرتہ ی داسی پار کی و سبل اودوی ستون

پاسر کی

دالحاد پلوردی تر پل	نکوہ دی زمرہ کورادہ
مرد روئی پہ نہ یار نہ	تا پتور و تو رادہ
لرغون و لی گرد ہیدلی	چہ دی گو بنی الی ادہ

بمزد

سېغه گرده دی ادس آید که
 لودی ستا پنا مد پیک سو
 لفر ندو یی له کهبال
 زهر بر غاده تاله گرده

چه پلرودی رنایه
 که سر شو مو درناوه
 لودی نیسی په کاوه
 دور خلوی پد سغاوه

شیخ احمد لودی سی نقل کاچه لفر لودی سی د شیخ رضی رحمه الله علیه خبر کون ده

دالحاد پتور تون سوم
 زما د بنده سی تورا کی
 له اسلام نه تر پلیم
 گرده می سغه لرغونی دی
 د اسلام پر بسک به ظلم
 دلودی ندوی سنتی پیم
 قرانی د بن پر دای
 دای تورتاسی درد هو
 ده د بنغو دیناوی مغز ده

زه لرغون خو ملحه نیم
 که ملحه نیم د د بنده نیم
 تورا نو شخه پد تر پلیم
 ادس هم کوره پلرغون نیم
 د تورا نو ته تیار نیم
 د حمید نه لوی کهبال نیم
 زه لکړه په آید نیم
 زهر من ستاسی په تلد نیم
 زه لودی پید شو زه نیم

غفر الله لما ضلین ورحمة الله علی الذین انقضوا بحبل الله المتین

ذکر مقبول را باکی شیخ عیسی شوانی رحمه الله علیه
 لغت الله بروی نوسازی پنجن افغانی کبش پر پر دوسران دجهایک پادشاه
 ی و کبلی پر شیخ عیسی یقوم شوانی و او پر دالمردی سکونت کا او دشر شاه سوری
 پر ودان کی ووندی و هسی وایی پر شمر شاه تد خلغو وویل پر عیسی شراب خوری
 کا شیر شاه خلق و گمارل پر دلا سسی او دشیخ شراب وینی پر راغلل شیخ پچیل
 کور ناست و دصراج او پایله ورتد پراته ده خواهری دپادشاه سرن پر راغی وکیل
 ای شیخ پدی پایله کبش شر خوری شیخ ویل راسد ته همی و خوره سیری پر صراحی بیکه
 پر پایله کی شیدی راتوی سوسی دلا سی او دغه حقیقت ی پادشاه تد بیان کا
 معزت الله کبلی دی پر شیخ عیسی رحمة الله علیه نوی ولی و او د خدای پتو جید کی بنه
 مشو ند پر پبتو افارسی او دهنده وی ویله دپبتو یو شعری دادی

پچیل کارگری پچیل انکارگری
 کله باد ز بیم کله می خوارگری
 کله می نازگری کله می نازگری
 کله می نازگری کله می نازگری

عیسی پیران دی پدی شیوند

کله می یارگری کله اغیارگری

ذکر د سلطان السلاطین سلطان بهلول لودی علیه الرحمة الله الولى
 په مخزن افغانی کنش نعت الله رحمة الله علیه سی کنلی دی چه ملک بهلول د ملک
 کالازی و په پهنه وستان د سلطنت لوا بهسکه کړه او د هغه ملک له لودی
 طایفی تخته و نیویری زمانی دی لودی تیر سلطنت هاپهنه کنش ملک بهلول پ
 سرهنه د اسلامخان تروفات راهی استقلال و موند او تر جنگو په وروسته
 پر دبی خطبه اوسکه و وبله پانی پت اولاهورا د پانی د ولسار او ناگوری
 د ملک تر ضد و پوری و نیول او د هند و انود را به مانو سره ی سخت جنگونه کړه
 او د دیر ش کاله ی پهنه وستان سلطنت و کا او د یر عادی د عالم پادشاه
 پکال ۸۹۴ هجری قمری د قات سوله په وای

بهشت صد و نود و چهار رفت از عالم
 خدیو ملک ستان و جهان کش بهلول

د سلطان بهلول علیه الرحمة و قات په تبه د جلالی قصبه کی د او محمد رسول
 هلا تو ان هوتک پخیل بیاض کنش سی کنلی دی چه په پهنه وستان د بر ستا پچوسم
 خلیل خان یانزی سی رباعی انشا کړه او د سلطان بهلول پادشاه
 په محمد کنش و ویده

رباعی

خمری اور یحییٰ ژاوسی له پاس کولید بونځ کا بلیتون له لاس
پد بغه لونی کوهر پچول ستا دهر سبا کاستا ز صوبه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه په دار باغی د لغو بده پجواب ی دار باغی سمهستی وویل
رباعی د سلطان بهلول

ملک بزرغون کرم په درکړه راس کوره اور یحییٰ د داد له پاس
خول می د عدل په دروړون دی جهان بزیب بوی ز مال له لاس

ذرد خان عظیم مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزنگ پخپل بیا ض سیکل دی په خوشحال بیگ د شهباز خان
تلم زوی و چې په ۱۲۲۰ لمه هجری پیداسو او د امان خان خوامرینی او غبگلی و
خوشحال بیگ شو کال په هندوستان بندي و او بیای له مغولو سره دیری جگړې وکړې
او د اورنگزیب پادشاه سره ی تر مرګ د بنمنی وکړه او په دغو تاوکښی مړ سو نقل
کاچه خوشحال خان بیگ د خټکو سرداری کړ له اوهم دیر زامن ی درلود
په لټول شاعران و او پخپله خوشحال بیگ هم د غزلو دیوان لرئید په دده

رباعی

خضری اور یحییٰ ژاوسی له پاس کولید بډخ کا بلیتون له لاس
پد بغه لونی کو هر پخزل ستا دهر رجا کا ستا ز موبنه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه په دار باغی د لغو بډه پجواب ی دار باغی سمهستی دو لید
رباعی د سلطان بهلول

حک بزرغون کریم په درکه راس کوره اور یحییٰ د داد له پاس
خول می د عدل په دروړون دی جهان بزیب موی ز مال له لاس

درد خان طلیس مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول هوتک پخپل بیا ض سې کبلی دی په خوشحال بیگ د شهباز خان
تعلیم زوی و چه په ۱۲۲۰ لمه هجری پیداسو او د خان خزامینی او غبلی و
خوشحال بیگ شو کال په هندوستان بندي و او بیای له مغولو سره دیری جگړه کړی
او د اورنگزیب پادشاه سره ی تر مرګ د بنمنی وکړه او په دغو تاوکښی مړ سو نقل
کا چه خوشحال خان بیگ د خټکو سرداری کړه او هم دیر زلمنی درلود
په لږول شاه اران و او پخپله خوشحال بیگ هم د غر لودیوان لریده چه دده

غزلونه دیر بند دی او دغه غزل بهم په شروایی او فقايد بهم دري نقل کا چه
 خوشحال بيگ د سخلو په بند کښي واده در نته بهور پکوت بندى و پستانه ختمان ولاړل
 اود دى دغه بند پخاني راويوست او رنگ زيب لښو پخبر خو په دى خپل وطن
 ته واورسیدى او دغه پادشاه سرى جنگونه وکړل د خوشحال بيگ دلى اکوړه نومېږي
 او سلته ختمان پرته دى پخکيو خوشحال بيگ عالم او شاعر پيدا سو روايت کا
 چه خوشحال بيگ هر ايد په فقه کښي په پښتو راواړوله او د هر کتابونى د کښل
 او په کال ستاسه سجرى وفات سو محمد رسول هوتک پخپل بياض د خان عليين
 مکان داسى شتون کښلى دى چه زه ي بهم پدى کتاب نقل کا نه م

غزل

په خبر دى دراتلور باند وښى	پاته کاته مى سترگي په خاته شى
دا صايارى د هم گندى پړو شى	ته خواص لمانه ولاړى سرور شوى
لله کښت په باران سره او بد شى	په ديدن د محبوب وکړمه تازه شم
که په پښو درښنى درو هم زړه خوښ شى	کوره تارا باندې کومى کوډى وکړى
که د زښى سيبى بيا د ما پخوله شى	په ارامان دغه وقت يم ديعځ دينا

خیل یار جدایی بسی کاری
 بخته بوزر مدد بیار سره و کره
 لکه روح چه له وجود پواته شی
 چه پنخیز کنی یا تلمی یاروده شی

د خوشحال سلام پوارو بنویارانو
 گندی بیامی پلید و سره نه بندشی

وله ایضا

که مسجد کوهی کندیر
 یومی یاوند پهره کهن
 واپه یودی نشته غیر
 چه می وکره زره سیر
 بخته خای پسر گرزم
 چه تر سر سیدی طیر

خوشحال یو دینی خوشحالی

ورند و ر دی غیر و نریر

ومن ر با عیانه ر سمدله

چه مرغاب دی یا تر سنده دی
 دبد دیر یودی پتنگه بلا ته
 یاری لوسه و سر سنده وی
 بتر تر دانه شکم بنده وی

وله ایضا

هونيار مجندين پد ورمونوزياتد کا
 ورمون وایم که شوک مخ سانه کا
 محتاج دنورو نورو نفرویشی
 سري پد خيله کتوه مانه کا
 ذکر دزرغون خان جنت عکان چد قوم نورزی و روایت کا
 دوست محمد کاکم چد پخيل کتاب غرغبت نامد بنی کبلی دی چد زرخون خان دنوزاد
 نورزی واد پکال ۹۹۱ هجری مبارک و لاپ هرات تد اولد سفد خانی عراق
 وخراسان سفر وکا اود اوز بکو پچنگو کی زرخون شکاره بره بند مساند و غیرت
 پد شیبانی خان سیستان تد ورسید نو زرخون خان لد سره جنگوند و کړن
 چد داون بکو بنکر هیر و مړل دوست محمد کاکم بسی نقل کا چد پد ۹۱۲ هجری
 زه و له یام هرات تد پد لجران کبلی می د ملا یوب شیعنی تخت دزرغون خان د
 غزلو او شعرو دیوان ولید چد اوراقی ویشمیر دری سوه هم د دوست محمد کا
 مدایت دی چد زرخون خان دیر ضعیف سواد پد ۹۲۱ هجری پد دیر اوت
 کبش وفات سو دوست محمد کاکم پخيله غرغبت نامد کبش دالاندی دیوخ چد
 شتوی د ساقی نامی دی دده له دیوان د اشعار نقل نوی

شعری ساقی نامده

مرور یار می پند کوه	ساقی پاژ پیله راکوه
اوسری مریدی او بکوه	اوبه تویی به لبو کوه
زلفی تاوی دسبل کا	پسری سونچید گل کا
کچیدت پاکستان کا	بلبلان شور و فغان کا
شراب پسری میانی شخه	زاهد وزی صومع شخه
دی بهار کی کلپرست دی	هر سری پیموست دی
د غنچه لو تنداری دی	پراغونش سری نندی دی
دچ راغده شکلی غلن شو	جهان بتول سوروز غون شو
یارانی کاندی طلب کا	سری بتول شور و شخب کا
بنده موسم دپیامنی دی	بهار وقت د یارانی دی
من شوندون سبارقاری	لذ ساقی پاژ بهاردی
نور و خاور و کنش بدیونه	د نیایا تدموب بخوند
بزم تو د پد پای پی کوه	پیمانده د لدر می لکوه

چه یو دم سمد آزاد
 ساقی پاشه وقت دلدی
 وقت دمیود ویشودی
 بهغه شوک اوس دپجوری
 مستان گری پیاغوبین
 لاس پلاس دی یارانی کا
 مجنون وصل له لیلادی
 نه بجن سده بلیتون سده
 تر تاهه زمره راسده
 ماته بام دربل و نور را
 اوسمی بل دزج پکور کچه
 په بل فر نوی الفت دی
 بقول اخلاص دی اوضفاوی
 له زړه کم غش او غل سی

ناباد زړه می سیند بناد
 پجوشش کی خم دلدی
 دیالود وکیدو دی
 چه ی جام تشه نلور دی
 رستی کاندی پر غولین
 یو په بل نانه و غزی کا
 د جمال په تماشا
 نه مهجو نه حکرون سده
 ساقی یو کپی پچلا سده
 چه یو تش سی دن نور را
 لهر چا هر شه ی نوز کچه
 توله مهر د محبت دی
 تیاره ورکده سی زماوی
 جهان توله کل و ملی سی

ساقی ساهبه مطلوب دی

لستا لور پیرزونی

خوند بدنگارنگ دگلو

ند به بزیم شپور تودی

جام به تشرد آرزوسی

نوساقی پانده بهاردی

یاران ناست سترگی خلودی

درهم راسد عنایت کره

سر ملو تخج ذکر بهام کره

چه سو به بزیم سچی تودی

دجهان دیر و غم بیرکا

چه پد سح کی موبلیت دی

نوبهار خلک سر غوب دی

نوبهار به پد قد بندوی

بی مستی بی له ملو

در نقی غبه سرودی

درک سچهر او پیرزوسی

بزیم تالده امید واردی

ستاد جام پامید نوزدی

بزیم تود د محبت کره

دیارانوی انعام کره

در نال الز غوب و سرودی

یو دم بند پد عشرت تیرکا

لچیان سبا یون دی

ذکر الله تعالی پرستم نومرد دست محمد ماکر علیه الرحمه
 ماکر بابا در زیارت دپاره پیکال ۹۱۲ هجری و لاسر هرات ته او بیا چه راغی بدوب ته
 پیکال ۹۲۹ هجری یو کتاب پشور نظم ز چه نوم ی دی غرغبت نامد د کتاب
 چه ماوله ی شیرین بیتونه پد شوی لری او د غرغبت بابا قدس الله سره الکریم
 حکایات دی او لر شیتو خلقوی روایات را هیچ کری دی د غد کتاب زما پلار
 پد توبه کنبی سیندلی و او ز حوین کپول کنب موکو چنیو او ز شیو پد سبق دست
 دوست محمد علیه الرحمه پخیل کتاب کنبلی دی چه زما پلار بابا برخان بهم یو کتاب پشور
 کنبلی و چه نوم ی و تذکره غرغبت هغه وقت چه بابا برخان وفات سواد
 زه پر کور ندوم نو بخت کتاب ورک سوی داد چا ضایع کری زه چه را غلم
 د خیل پلار پد ماتم سی ویر جن منوم لکه چه کتاب ورک و ماخو د بخت کتاب
 خبری ادریدلی او پد وار و وار و بلی وی او هم می یوشه له بختو تخته پیاد وی
 نو ما پر خدای تو کل و کا ادهغه قصی او روایات می بیا پد شورویل خدای
 تعالی جل شانده دی زما پلار سعی مشکور کا
 سی وایی کنبو کی دی
 کتاب عفی الله عنه چه ماله غرغبت نامی تخته د غد حکایت را نقل کری دی

حکایت له غرغبت نامی

له نیکا نو روایت دی	هسی توله حکایت دی
نور محمد کاکړ راوی دی	چې ی فیض تل جباری دی
د نیکو نوله خولی وایي	چې غنبت ی راډه ښایي
چې کاکړ نیکه زاهد و	لوی خېنن لدر تل عابد و
تلی تر تل سې عبادت کا	پر دی یاری ریاضت کا
شپې ی رنځې په لمانځو وی	په ژړا و په نادو وی
نهی خوب نه ی خوراک و	عبادت ی ژوند و زواک و
په بد کښیوت په لمانځه	یا بد کښیوت په ستاينه
ورځ ی توله پقعه وه	شپه ی هم یوه صبحه وه
توی سیر دلاوت کا	په یوه گوله ی قوت کا
عزق به تل په ذکر الله و	هر سبا او هر بگناه و
یو د شپه ی عبادت کا	پر گناه ی ندامت کا

په شپو شپو د وینستر
 پر غر غنبت ښی بنهانه
 لاناخوښ پیر نیکو پیر
 ماسواکښ دی قراری
 د شین غنبت عبادت کړنه
 شپو او درجی د پکوری
 د اېم ستا دعا دی قرض دی
 تر ملو ملو لمانځل
 په جهاد بدی پور کا
 بیا خدمت د خلق اهدی
 شان خبر کړه بنده د نید
 د لوی خدای د دین قاصد شه
 د اخلاص د پان پور کړه

مترگی پتی سوی له خوبه
 هسی خوبی ولید گراند
 وای ای کاکړه و په
 ستا قدم زما پر ماردی
 شپه و درج دده لمانځه
 وی پاته لاناوردی
 د جهاد کړه پر تافرض دی
 یوه درج جهاد افضل
 شوب پر تل لمانځه وروره کا
 طری شره د دین همدای
 لانا پاته دواړه د نید
 توره واخله مجاهد شه
 د خدای نور پر جهان خور کړه

چو دلشهر عبادت سی	خان دظالم عصمتی
چو له خوبه وینن کاکر سو	دغز ابر خوا نومه سو
زغه خولی آراستد کول	دغز اعشی تیره کول
هرات خواته پرتو تلو سو	دسلطان عیثات لملو سو
دیکه پوری جهادون	دسلطان ملشو پملون
شم پوری شردینا تیر سو	دغازیانو پیتول شمیر سو
چو ی هلقه هم دفات سو	دبنج پخاورد دهرات سو

میره سی ژوندون کاندی

مری دضای پرضا باندی

ذکر د محبوب سبحان عبدالرحمان علیه الرحمة محمد رسول هوتک علیه الرحمة

مخبر بیاض کینن سی کنبلی دی چو عبدالرحمان بابا پد قوم جهمند و او پد پشینوری

ژوندون کا پلا ساری عبدالسار نومیدی او پد بهادر کلی دی دیره وه عبدالرحمان

بابا پد ۱۰۴۲ هجری پیداسو اوله ملا محمد یوسف یوسفی شوی دی دوت

و کا اولد سغه تخی فقه او تصوف زده کړل او بیا د لار کو با ت نه هلته ی هم
 سبقونه و لوستل او بند عالم سو پد سو انی ی دنیا پر مینوله او اکثر به پد غور و زړ پد
 او کله به د لار دنده و شان پر خوا او د خدا ی عبادت به ی کا د دنیا پد کار به نه
 مشغول کید ی عبد الرحمن بابا یو عالم ربانی او عابد سری و او دیر شتروند ی د خدا ی تقاضا
 حل جلاله پد محبت کښ وویل او پد پښتو کښ پد رحمان بابا مشهور سو پد ۱۱۱۸ هجری
 وفات سو خلق ی تر اوس د پښور پد هدیر کښ زیارتونه کا او دده شتروند لوی
 د رحمان بابا د بیتو او غزلو دیوان ستند او دیر دیر پید ا کړی سی دایمی فقر محمد
 هوتک غفر الله ذنوبه پد ظل الله پادشاه جهان شاه حسین کا تان و استول او
 له پښور ی د عبد الرحمن بابا علیه الرحمه د دیوان نفکونند را وړل او لقمه پد
 کښ علما اوز یاد و کښل او اوس دیر دی فقر او د خدا ی دوستان د عبد الرحمن بابا
 شتروند دیر لوی او فر سنی او عام خلق فالونه پر کوری حتی پد پنجشنبی هم دا
 کتاب دیر دایمی او خدا ی تقاضا دده پد دنیا کښی سی برکت ایښی دی پد دیر خور من
 زړه دار و پد کا ا د بر غریب او محتاج مستحق کا زما پلار سی نقل کا پد پد
 قند پد کښی در افغنی زرگین خان جوړ دستم تر همد تیری و کا او خلق د خدا ی بهیځی

چذاب سول چه پیرگ خوش سول نو دوی پد کو کران کنش مغفور ریحانی برگزیده صدانی
 حاجی میرخان هوتک بنالم خیل تدره دلا سول اوله بخدی چاره دکار طلب کرل اولتولو
 ادیل بر دول چه دی وایی بغمی گری بخد مغفور یوه ورج شرمایا مدله نوزد پیتنو
 خانانواد مشرانوسر مصلحت وکادوسی ترون وکاپه ظالمان مره کری او خانانده
 لجز و ظلم و زغور کری پد پای کنش حاجی میرخان علید الرحمن دویل راسی چه عبد الرحمن
 با بقدر سر هم و پو بختو چه دده دیوانی خلاص کاسی شونده و بیت
 زد مکتوب غندی پد پتد خوله گویا سیم | خاموشی خا تیری کاتر غوغا خا
 کبنت و عشق پد توده ز هلا مان چری | سمندر بوید چه زلیت کاپه خا
 دغه میتونی و لستل بخد مغفور حاجی اولس تدره دویل چه دظالمانو کار تمام دی
 ماوس دستی خاموشی به شتره ده لکوله به پد پتد خوله داکو بنش کرد چه ظالمان
 رکی چه مناسب وقت راسی نو بدزه پرتاسی بایغ و کیم بخد وقت باید قول تیار یو
 و ظالمان له وطن و با سو نقل کاپه یوه میاشت وروسته بخت مکان حاجی میرخان
 داولس میان او خانان را دبلل او پد ما بخدی جبرگه و کیم له اولتولو بقرآن قسم
 وکاپه دگر گین خان ظالم له جور شانونه خلاص کری پردی وقت بیا حاجی

میرخان مغفور لدرسان بابا شجوه دابیتوند و لدرستل بیت

چو اسمان یحیی پست گری پسیاب و	خدا ی و ماوند سبک و کی سجد مغر
چو رقیب راته تیری پزنجیر و	نخیل صیب را با ندی پرانت هم و
چو صال ی منت بار اوس رحمان	په صدف کنش دخل نشد دلو بریا

نقل کا به دندای به قدرت دغد و رخ پر آسمان اویج هم و نه به حاجی میر مرحوم
 دابیت و دوست به دگری لمر سبکارد سو اویج ی لدرج بستد سوه دلقو هم دغه
 یوا لکبی مدد دکاند اویا نو صحت مکان حاجی میرخان خلعت و دیل دادی د
 خدای تعالی مهربان لطف بهم ز موب ملگری دی اوس نو وقت دی به توری نه تکیو
 و کاب و او کانون لدر دهنن د ر غورو به د و به به ۲۹ د ذیقعد الحرام ۱۱۹۹
 بهی اوس قول سول او د صحت مکان حاجی میر به مردید قند بار و رشتو تل
 دهنجان ی قول مبه کمرل اوس به نو کاتب الحروف غفر الله ذنوبه و عبد الرحمن
 بابا شحرون را نقل کا

غزل

زه داهی دیوانه و مجنون چاکرم | | لدر وایج لدر سوم بیرون چاکرم

یون دخیل شاه به انون چاکرم | یوسیم به دچاری چاکرم
 دوب هیدندی چاک و چون چاکرم | دمی سترکی کوم باند لومده غم
 به نشتو به روستو مقصود باکرم | نهان توفیق خود مقصود راجه ندو

رحمان بیچ لچیلده کانه خبر نوم

به داسی ندزبون او محزون چاکرم

دکرد شیخ الصالح محمد صالح . حمزه اهد عید . بسی وایی کاتب ددی کتاب محمد

علا الدین الوزی به تحفه صالح کسری کبلی دی به شیخ محمد صالح یقوم اللوزی و به

جلد کسری او سیدی او عابد او عالم و به وقت ی پندرس تیراوه او دملق

ارشادی کا نقل دی به شاد بیگ خان دقندار صوبه به شیخ محمد صالح دغوبت

به کابل ته وایسی او بهته دلقه نه فیض و کبری او بهتدریسین دعلومه طایفه به آت

وما شیخ محمد صالح ورته و کسری به مالد طبع دمنزت شته او به دنیا پیستی لک لغوای

زمانه داسی مقصد دی به دنیا ماته داسی نه به زه وایسم دنیا پیستی که زمانه غرت

غزایی مایرین ده او به دنیا پیستی می مد ماسخر کوه به دغخط رسید

شاه بیگ خان وویل زمانه غرت مقصود و ندی غزایی بسی وایی محمد

چه طایفه یار دخیل شیخ پناهند کین کتاب چه تحفه صالحی نهم و سپهر کتاب کین
 دخیل شیخ علیه الرحمہ احوال او خبری و کیندی اودود و اشعار ی کین صفا کرل چه له سخن
 تخی و اغزل دی چه شاه بیگ تندی کینلی
 غزل لیکن محمد صالح

بیچوده منت بولی دوز چا ورم دوزبان زدی بکوش پیکر سپه ورم زده عشق پیا زار بار عشق سودا ورم خزانسی که دوی مل جهان پش ورم عاقبت خادرو تدمه عمل پیشوا ورم	دیلی دینی فیض هر سبا ورم چه اشای دشی ناقه چه پلاس کینوت پردینا له تجرت تروک د دنیا کی دیلی لیدل درب پد بهانگی کر پر تخت می دیلمان سو کر می
--	--

بیلر عشق کو شحالی پر ما صرام
 زده صالح که پد خوله خوش پزیر ورم

غزل و له ایضا رحمه الله

روغ بادنی پدارود و سخن لای داد زده دارو جو نکره حکمانو	چه پزیره ی غشی خرغ سی و چشمانو چه لونه سن لرخته صلاص پزیره رخاوردی
---	---

کار سازی کاد خوارانو رنخو رانو	مگر بعد چه حسیب دی هم طیب دی
نبدویل درو گوهر دنا صحنو	بیخ اثر ابادی نکاذ عالمه
زره می وری پد منگولو خوبرو دنانو	اصیقت زیره غواری رو نشت کول

که صالح خندی دزد پوینو پای

نور دولت پر دنیا نشسته لالانو

ذکر و مقبول ربانی علی سرور قدس صمد الولی به تحفه صالح بنیسی رادری
 به شیخ علی صمد شاهو خیل لوی و به دیندستان پختان کی دیره و او خاوند و دکر اما تو
 او خوار تو چه خلقت به هر کله ضعیف لیدل به مخزن اخفای بنیسی هم نشت الله سی و ای
 چه شیخ لوی لوی کرامات بکار دکر ل او خلق پد و گرد سپدل به تحفه صالح کی رادری
 چه شیخ بخیلو میرانوند بهایت کا او عظموند او دسوالو بو اوند بی ویل او دلقوف
 مشکلات بهی حل کول یو ه روح سوال ضعیف و سوچه پس ترا هر لحظه مرگی رجعتی است
 مصطفی فرمود دنیا ساعتی است که مقصد لری زحمات بزرگ و رجعت کله دایم او
 مستمردی او که دامرگ و رجعت دایم او مستمردی و یو نوبه بیات بعد اجمالت
 مستمردی او دتا سنجانو عقیده بسی بهغه عارف ربانی سی جواب در کا

چه ذات ماسرادی لب بدنه ذات دانست ثابت دی او بدن متخلل دی سستی وایی
 اَنْتَ اَنْتَ لَا بَدَلَتِ، فَاِنْ بَدَلْتَ فِي الْعَقْلِ وَلَيْسَ عِنْدَكَ مِنْهُ خَبْرَانَتْ وراونده ان شیا
 دغد مرگ در صحت بدنی دی ند ذاتی او بر کله چه تخلل و موند سابقه ذرات توئی پرنهای دیرزی
 لافذ ذرات او بهر غنجد ددی چه د دنیا عدم تحقق ثابگوی او بهر چه مصطفی علیه السلام
 وویل الدنيا ساعة رشتیا کوی پد تحفه صانع کهن د عارف ربانی علی سر و لودی اشعار
 دی چه دا غزل خنی را اظلم

غزل لعارف الربانی

محبت پایدمی نوش که پیمای زکی درست وطن را نه در یاب شوی دیدن که زه می ششم هم لگور کرم سرپور در می سرخوش در قیاس پیتره تیغ صی زه دیار جدا ماناست و یولده بلده گران بلیتون بد و سغومینو ویند	دحق نور وینم پسترنو دایان کی دیدم نشی عر خدا ی می سبب ساز کی ناگهان چه می دلبر پود آواز کی هم بدغم که می دلبر غنبت پیمای کی پر غماز د باری کانی غم ساز کی چه تن ناست و می خالت کی سره زار کی
--	---

ای سرور غمازان شوه بی حساب

پاک الله د صورت تشی مغز پیاز کی

دویمه خزانده په بیان د بغوشاغانو په ذریعې محاصرین دی غفرالله لېسېم
 ذکر د اشای بزم ران ملا بان توخی ملا بان توخی په انور کب اوسې او په
 اصناف د اشعار د کبې استاد دی غزل اور باغی وایی او د شاعرانو انبار دی اوزما
 په محمد هوتکیم جمران دی هله په قند بارته راسی زموږ مجلس پتو دوی او یاران دده
 له لطافت د طبع غمون ملا بان مادی د علومو دوستی او په فقه شریف کب تیار دی
 هله منطق او حکمت لوی او خپلو شاگردانو ته دی درس ورکوی د محض په ابتدا د کوانی
 تللی و او په پهنه دستان ی له استادانو است کړی لطیفه

هله له هلاکت ملا بان راغی او یقین د بار سبب ز ما میلمه سودستی ما پر ک حلال کا
 او طعام ی تیار چه دسترخوان راغی ملا بان سبب شعر و وایه
 شعر

پړلو دوی د کړن دی	د باز برخه یو چیچی دی
د باز نیم روی د غرق شو	اوس می بس با پینکی وری دی

ما تر خد سپین دی بزم لال او د میلمه یلمه ستاده می پوخ کا دا بول د

دده د بللو شنه ده

پیداسو بخه وقت حاجی میرخان د بیت الله ادا صفها سفر و کا پادشاه ظل الله کو چنی و
 اوله اعلم علما طایار محمد هوتک تخی د رس ولست او تر د ولسو ملو پوری د عمری
 دفعه او تفسیر او منطق او دیوانت کتب و لوستل او پد قند بار کی له پلاری مصال
 د امور زده کړل او پد حجت مکان حاجی میرخان پد ۲۸ ذی حجه الحرام ۱۱۲۴
 بهی پقند بار کبش سو پادشاه ظل الله نورس مکن و او د خپل مشر و در شاه محمود
 خان سره و میر عبد الغزیز پد حاجی میرخان و د ورو پبله مرگه د ورو پقند بار کبش
 مشر سو خو دا د رس رعایت ی کم کا ثوبه ۱۱۲۶ بهی د شپي د نارنج له قهر له
 بام خطا سو او را و لوید میر سو د خپل عم تر مرگ و وروستد میر محمود پقند بار کبش
 پادشاه سو او د سیستان او کرمان پر خوای بنک و کا پد ۱۱۳۵ بهی پد
 اصفهان د ضبط دپاره د لا پقند بار کبش خپل ورو پادشاه ظل الله شاه حسین پادشاه
 کا او د قند بار او فراه پادشاه بی تر غنی ش د حسین تدور کړله او د لودو غلج ملکا نواد
 خانانو او مشرانو شاه حسین پخپله پادشاهی وماند او خطبه او سکة ی پناه مبارک
 جاری سوه شاه حسین ا دام الله دولته د ورو او متهور پادشاه دی درعایا
 پد ادرسی او د دادخواهانو فریاد اوری د ظالمانو لاس کوتاه دی ادرعیت آرام دی

د پادشاه عالم پناه دربار کیش تل علما او صالحان لار لری افضل العلما ملا یار محمد هوتک
 چه د پادشاه استاد دی لوی عالم دی پد فقه کبلی کتاب مسایل ارکان منسند کبلی
 دی بل لوی عالم دی عصر چه د پادشاه ظل الله تر ظل لاندی شونډ کا دقتد با برجام
 امام ملا محمد یونس تونخی دی چه د ملا محمد اکبر فرزند دی او د علوم و تاریخ کا او کتاب
 د جامع فرایضی کبلی دی پد پستو اهل عالم جامع الکمال ملا ز غفران ترکی دی چه
 مدار المہام او صدر الافاضل دی او د پادشاه ظل الله کبلی لاس دی او د محمد چه د
 پادشاه زوی دی استاد هم دی ملا ز غفران چکمت اور یاضی اطلب کبلی استاد د
 او طه شند ز غفرانی چکمت اطلب کبلی ده د کتاب بهم لیدی دی او مطالعہ کر
 پادشاه ظل الله شاه حسین پنجب کبلی مری دی او پدینو لو د محالکو کبلی گرندی د
 غلجی طرایف تر غزنی پوری دده پادشاه سخی می او پد ابدالیو کی تر ستیانده او برات
 حکم کا پد شمس الدین بگری شاه حسین بنبرو کا او د بهادر خان پد سالاری
 د شال او بدوب ولایت فتح کا او پد کال ۱۳۹۹ هجری پد پادشاه ظل الله تر
 دیرہ جات فتح کرل او تر گمرلی صفا کرل او دس پردغو تو لو فکو دده سکھ
 دده او حکم ی ساری پادشاه عالم پناه پدارک کبلی دقتد ہر سجدہ قصر یہ نارنج بابا

بلند پند و اندیشه در بارگاه پرتب خانه کناد به مجلس کیمی علما بح کبری ادشوار و فضلا
 به لوی زنده محمد بهر تک کاتب ددی کتاب هم پدی مجلس کی سیم ادبیا شاه ظل الله اشعار
 ادبیات بقیام کاتب هم ادکتاب ددیوان ی مرتب سوی دی کله بهر پستو اشعار و ای
 ادکله فارسی شری ندر هم میل کا ادکتاب دیوین استاد العلماء ایا محمد تهی قرات کا
 بهر سهو و سقیم تنی زایل کا ادبیا شاه به اشعار و کن بر سهو لیده شی ادعلای قول
 به بزرغت او دعاست قایل دی ادصاح ته مایل هسی دای محمد کاتب دی کتاب
 به یوه دسوخ دپا شاه ظل الله به قهر کن مجلس او فضلا ادعلماء راه قول ناگا
 احوال و سوچه تا صد راغلی دی او پیغام ی لدیری شای راوری ملازعفران
 دبانندی و لوی یوگری پس برینه مجلس ته راغی ادزیری دفعه دشال ادوب ی
 و کا ادو دینوز می عرض کرل
 بیت

صعین پادشاه دمحنت نداده کوری	چری فتح به بکروربوب و شال کا
دازیری ی راوری دی صغوده	فوزعفران انعام بر سر عفرانی شال کا

شاه عالم پناه نثر عفرانی شال در کا ادبه دغد مجلس ی تدر حاضر نیوند شاونر
 شیدل ادبیا شاه به انعام بر بلند سول هسی دای محمد کاتب ددی کتاب به

و هم تیر من او سید محمد یونس بد پیسور کنی علمونه او تا بوند و تو تس او بد بخت وقت چه
 عبد الرحمان بابا شونیدی و د بخت شاد سو او د شاد یوانی جو را چه دیر نزل
 ری و پخیر کنی معروف سو محمد یونس مهبان دوست او کریم سری دی سافزینی
 پخیر کنی پر دیره اوسی او کد شوک عالم او شاعر دده کرده وری دیر قدری کا
 او بد عزت داری او میله نوازی کنی جنت کا رحمت هوتا حکایت کا چه محمد
 یونس بچله دیر کنی دیر باقر کریم او بره وری ماته دیان چه یو دن شید لادو
 یو دن چه جدیو د بخت ی زما عزت و کا او بره وری هی اشعار برار اده
 یل دغه دوه نزل رحمت دده لدیوان ماته راو پل چه بدی کا به کنی
 بت هادم کنی تعالی د محمد یونس خان شونیدی او مغزوری

غزل

خدا بیا موند شیرین وصل و دیر چا	خدا بیا موند شیرین وصل و دیر چا
پیدا حسن بلبله شمس و قمر چا	پیدا حسن بلبله شمس و قمر چا
را کا وه به دد لبر دور خبر چا	را کا وه به دد لبر دور خبر چا
دوباره بد یا دواں شکو غیر چا	دوباره بد یا دواں شکو غیر چا

پدصال لیس غنا بستر کو دوری | چه آسان دل یا سوزد کمتر چا
 بایسته یی بد نحو می پکوریش | تو جلد تهنوت نشی نه بر چا
 جدایی بی حق در ترحم لک کنهیر کا | چه نوشی دو حال شد و شمر چا

و لرص تدی کا و و سپاره یونس

مقصود دهد دی میند فی بد مبر چا

نزل و لا ایها الظالمه حکم ه

شیرین یار خا دوا بستر کو تودی | چه ی نور د ستر نوی نقد کوردی
 پدینا کمز چه بنیاد اشنایی ه | بهیغه و جدایی یوزی پور
 و او یلاد عاشقی لهر سحره | ایوی عاشق و یزار له پور و مردی
 کد بیدر شانه زبانی و کوم دی | ستا و حسن خبر ملی لور پلور دی
 دمحنت جوی د دروند و بازی کنبینو | خوا عاشق تر دراند بار ماند و نسیم دی
 بادی بجم و تهنه و گردنه نرسیدری | بعد شک چه ستا و تنه پر بری پوری
 چه و عشق شرعی نوی پوگل مین | بعد زه لک مرده و نوس کوردی

زه یونس چه ستا پیمینه بنر سوا شوم

اوس پد بیارتد جا و اتراند پیغوردی

و کردش از زمان عبدالقادر خان قبل
 چه در میان خانان و قتل بوی ای نواب محمد ابد
 هجری روایت کا چه در خوشحالید قتل نمرید پس عبدالقادر خان به ۱۱۳۰ هجری کابل کی
 لیدل شوی و چه در خصلو و قوم خوالا بل تدراغلی او دما روانو دتیرید لو خبری و بنگین
 پر خالوئی و ایی چه عبدالقادر خان غنبللی او کردی خان و دشتکو خانان کی تابع و او دود
 که به سلطنت هجری ۱۲۳ دجادی اتاشی واقع شوی و اوس چه دغد کتاب کوم ماته
 نه و شکاره چه داخان به وفات شوی وی که نه نویسی کهنم چه وفات سوی بوی خود چه
 اوسی چا در زمانه خبرندی راکری که به مروی خدای دی و نجیبی هجری و ایی به
 عبدالقادر خان به هندوستان کهنی هم عمر وند تیر کرد اوله به به نقشبند طریقت کهنی
 سو متعبه ار پارا سمری و چغانی او مشرتوب کهنی انصاف کا اولخدای بی ترس کا
 عبدالقادر خان دشر دیوان لری او دیوسف اوزلینی مقصدی به ۱۱۲۰ هجری نظم
 لصفوت نامدی هم به پشاور و کنبه او شیخ مصطفی الدین سعدی کستان کی به پشاور او او
 به ۱۱۵۰ هجری یوبل کتاب نظم کا چه نوم کی دی حدیقہ ترک دغد کتاب ما به ۱۱۳۰ هجری
 هجری که عبدالقادر خان بهادر خان وید چه د مولف به نسخ و بهادر خان داست
 هجری روایت کا چه به دیره ما دغد کتاب و موند چه دیو خشک چنبط کهنی و نقل کا
 چه عبدالقادر خان لطر لیت نقشبندی کهنی خلیفه هم او دیر خلافت کی کا او دیر

شادی کا شیخ رحمانی سعدی راہروی پخلافت تاملی و عبد القادر خان شروع دیر
 دی فواب محمد انوار دودہ سلی غزلوند لکامل راوپل ادس زہ دلند لہ صدیقہ ترک فتح دودہ

غزل

یو خوش شوند نقی کا دم

پکین غم دخیل اشناوی تل تل
 تری محروم شوہ پہ شوکانی میل
 شمع تاہ دخیل سوز قصہ دین
 دالبہ پری معشوقی و لگول
 کدی مخ پہ پلو پست و مالیدل
 شمع اور پتندی بل کر گرزیدل

دیرغ نوز غولند لیری تولد دل
 شبنم وصل دگل یا موندہ خاموش شو
 بند پہ ژہ دقلم شودہ پہ مجلس کبیر
 عاشق شیخ مذہب دمشق بسوز
 فانوس پہ پردہ شراغ غم پتیزی
 پچاتم پروانہ چری خان و سو

درستد شپہ د پیار و عبد القادر کو

تہ بی غم پہ پالنگ بازی شمل

غزل ولد اریضا

ہمیشہ ی غم کوہ د پر یو تلو
 غافل شدہ دیو شرکوہ د تلو
 دہو محزون ندی د کتلو

شد خوش دیا د شاہی تخت نخلو
 ہر می اوس کری پچٹلو موروی رپی
 پیشہ ی ہمیشہ دل آزاری وی

خدا

خند تلوی چه زردوز جامو کبر | چه غنای یی خلق داسی
داخل دسوره یافت ناکهانی دی | چه بیخ کوی غلامیزی

بغده زید عبادتا در چه مردوی

پیکو کل دندندی دسا تلو

ومن رابعیا تل

وقت دختران و وی لیدل | پوشو بلبلی چه شره بدلی

نوازی خستدوی ویی نرای | چه بی گلونو و پائیدلی

ذکر دصدا اکابر دوران بهادر خان ادا م الله بکانه | پدی دوران بقند

مشهور دی پد بهادر ی آتور یا لیلو الوی معروف دپاشه ظل الله بانو | اود بنکرو سا

دشال اود بوب کلاوی ی فتح کا اودیری ی ضبط کا دبری سندی سرخواتد چه ی

کا به خد خای اخلی او بری ی لرازل پد برضدی بقند برکشی قتل خلق پیر

اود محتاجان اوفقرا ی پدم او سخاوت مایه دی دجود لاسی زر بخش دی

هر کله دغریا نو دتگیری کا پادشاه عالم پنا دشا دصین ی پد تظا بکا اود

عوام ی پد امیرالامرا یا دکا خان عالیجهان پد علومو کبش عالم دی اود به اشا

بی نظیر مشوا اولما و پلاس دکریم پالی اود بیچکله ی مجلس دی لایفو خانی نوی

عجله نبی پدوران طاق وی او پیا بندند پد علماء تد حاتم دی جده لسفزه راسی علماء او
 شوا سیله ها او دوی تد بندنی و ه خالق تعالی دد اگریم دوران او حاتم زمان تر دیره
 خروندی و ساتی آمین یارب العالمین بسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک غفر الله ذنوبه
 و ستر عیوبه پر خان عالی ملکان دوی کتاب دپاره لیکلوا اشعار و فنی مانتد نوه بدله راره پد نقدی
 خت کوم پر کتاب لد ذکر خیر ددی حاتم زمان خالی نوی او هر شک چری و لولی دعا و
 و کا خد بدله داد و بدله

لله شهنم خاشی
 پد عنم الهم خاشی
 تعلقه پر چیم خاشی
 پد سرو مشکو کوی
 گل پد ادر بلو کوی
 زیب پد کجبلو کوی
 لله شهنم خاشی
 عاشق رسوا مکوه
 راشد جفا مکوه

بیلتون د زوردی تر لیموی سهار نهم خاشی
 د امر د یاقوت می پلیم کنس تا پنجم خاشی
 گوره لیلی باران داو بنوستا پد چیم خاشی
 راغله لیلی پد شینکی خال نشا پد گلو کوی
 سهار چه وزی سیل کا بربغ پد بلبلو کوی
 ملای سترگی ی کا تد پد ویر تر لو کوی
 دژ و بل درید وینی پد هرگری هر دم خاشی
 سبکی بخلی د باغ پلور محمد نسا مدکوه
 و ربیت سوی زده می دی سین پوری خندا مکوه

زیم پتنگ تری دیوه ما جلبلا مدکوه | | نورظلم بیا مدکوه
 ییم تله عشقه لیونی پر ما ما تم شاشی | | غم اولم شاشی

ذکر د شاعر حقیق طالع محمد حق یو پلزی | | په ارغسان کی اوسی دیار محمد یو پلزی
 نوی دی اودوی زمانی خوان شاعری په عمر درویشت کلن دی صرت ونخی
 پر طالع محمد نوز بریتنج ویلی دی په فقه او منطق هم یو هیږی کله به قضا تر د راسی
 کاتب الحروفی وینی او مجلس در سره کا عشقی خوان دی او زړه یی له لاسه ایستلی بخل
 محبوب پس ژاړی زاری کا گریانی کا در دهن زړه لری او سترگی داوینکو دکی لری
 مینی سی په اوسوی دی په کوره کلې ورک وی سوز ناکی بدنی لولی او کله به د دوندانو
 په دله کببونی مجلس ژړی او مخچن زړه ند چنلونه ناروغه بللو سوخی زمانه دده
 پر ژوانی افسوسونه کا او عشقی جنون تر رسیدنی دی بالبداهه اشعار وایی او
 د زړه درد په سوده کوی یوه ورځ دکاتب الحروف پلور کښ و او مای د حال پوښه
 کوله د زړه پنجاه کببوت ژړلی او دا بدله یی بالبداهه وویل

بدله

لکه لیل په بیله گد بل ارمان نلری | | هسی بی یاده بله بیله عاشقان ند
 په ژړا کا ندیم بله یاره بل مطلب نلرم | | په هسی سور سید پوینو بل سبب نلرم

بی یار نوزده نقواب مد نوز مطلب نوز
 تر تا چه مکان قربا نومدای نیاز مند یار
 لستر گو ادبی تو یومدای نیاز مند یار
 که تندی و ترش کد پر پردی اختیار نوز تازی
 زده در اعلی دی میلده سابعاره دی
 چه تو ک من سی بی له یار بل ارمان نری
 تندی نموند گلو مدای نیاز مند یار
 زده می بی تا پد یوساعت دمد او توان نری
 غم د پیداندی بلجیاره خاص ماره دی
 دزد لکوز شخه بگ پد شخه شخه شان نری

ذکر درگزیده سبحانی ملا پیر محمد میاجی
 زوی دی چه ملا سرور له میا فیر الله صاحب شخه استفاضه کرده او ملا پیر محمد لعلچند
 پلار خیف و موند دعلین مکان میاجی میرخان سر پیچگو بنس ملری و پیر شاه طل الله
 و در شاه محمود ادام الله و لستهم اصفهان تدولاب ملا پیر محمد هم ی هله و غوبنت
 اوله انفس میون ی استفاده کا او خلق دضای شریعت او دامام اعظم صاحب
 مذهب تدرا بولی نقل کا چه پد اصفهان کبنی میاجی صاحب لدرو انفس سره با حق کا
 او پد دلا یلو علی دوی ملاست کا لکه چه علماء روم چه پد اصفهان کبنی دی هم
 ملا پیر محمد صاحب عزت کا او پیر افغان ی لعب کا میاجی صاحب یعلم اخلاق
 کبنی یوماب کبلی دی چه افضل الطریق ی نوم دی او پیر محمد کتاب عقاید و او
 الصلاقیان کا پول کتاب هم لرند چه القرایض فی رد الروافضی نوم دی پد

افزون طریق کنی و احکایت کنبی دی چه زده ی ده سجد کتاب و لذت قبت کاندنم چه بدی
کتاب کنبی یا دگاری حکایت

دی لذاره لوی ولی و	شیخ متی چه خلیلی و
لوی شبتن پداستغفاد	یوه دوع رو ابرلار و
یوشید نو اوزگار	کرده ذکر دغفار
لاری محکی وی پرستی	پردی لاروی تبرکی گتی
چی صاف کپد لار	دیری شتی راغی دویدار
شید پد شید بی نواری کره	یو دجان به آبای کره
شیخ متی پد زیار اخته	ده بدلیه پتوره شید
تولد شید به هم بیدار و	لرا صید به بیزار و
شیخ متی تده پگفتار سو	یو و شید را شیر لمار سو
دومره روز رحمت پر شکر کی	ای و خدا ی لایه انقدر کی
تد قدوه و صانیانو	تد با داری و دلیانو
دهر چاکل البصدی	ستاد د خاری مرزودی
پد رحمت پد اضطراب	پشوپشوی تدر بخواب

پاکوی دلاری گیتی	په دی خاور و شادی گیتی
داسی دوی شیخ مستی	دمولا عشق بیستی
چرخ دست دخلق الله	یوگری پدیوه ساه

تر برقه بهتری دواره

زده کړه دافره گوره

ذکر د شاعر خوب گهاتر الهیار افریدی عبدالعزیز لاکه سی روایت کا پر د شاعر پد
 بوری کبش اوسی اوس د خلو میتو کالو پچر دی دیران د شعر لری کلامی شیرین دی لکه
 عسل مادی عبدالعزیز لاکه د غزل را کا پدیوی کتاب کبش ثبت سی

غزل

چو تا بچم کبش بندوان سیم را بهر بد نشم	د بلیتون او بنی تو یومدی پر پر بد نشم
بوی تار د عشق بچم که چه زما حال دینی	شده بی بر وند عشق دی شیخ پر پر بد نشم
مردی پروت سیم دگدا پشخیر نظر نلوی	کرمه هم بی نیار زیاره تا نظر بد نشم
اودی دینی راته بل کاسینی ویت دکر مد	تا دوصال پر او بوسه سوسوی خیر بد نشم
که جفا کاندی که وفا پروت دی و درند مجید	ساله دبار جد مخ نکریم پد بل در بد نشم

الهیار و لاری پد دبار نظر دی غوایی لیلی

کدی هر خور دتی شری زه پر حذر بد نشم

ذکر دصردوران بابو جان بابی دکر م خان بابی زوی دی پر پد انز کنبی
 اوسیدی بهد وقت پر حاجی میر خان علیین مکان یقظه بار کنبی دکلانوالی بکرمات کا او
 گرگین خان ی واره بابو جان بابی در کلات دیر غنبلکی راوستل اوله ماشوری د
 قند بار سار سهار دینو او بهد وقت پر ی گرگین خان مرکانی پر کلات کنبی د حاجی میر خان
 در خوا حکومت کا هسی وایسی محمد کاتب الحروف پر پد کال ۱۲۳۲ هجری پر شاه محمود پادشاه
 دپادشاه دوران شاه حسین وزیر بکر و کادده او اصفهان ته دی دیر غل غریمت و کا
 بلو جان بابی سره در ضلعو غنبلکیو کو انا نو پر دری زده قند سونگ او توفی او ترکی او
 خنی اکا خیل را غل قند بار ته او شاه محمود سره ولا پر ل اصفهان ته پر جنگو کنبی د پادشاه
 بابی هسی میراند وکا پر رستم دوران ی هیرکا بابو جان دمیاجی صاحب شاگرد
 مرید و او پد ۱۲۴۹ هجری ی پد شوی دشها او گلان بهد قصد نظم کره پر
 پشاندی نقل کا پر مجلسو کبی د کتاب مقصص العاشقین نویسی او بنده بند شو
 ری پد دغد کتاب کنبی د عشق تو صیف کا او هسی وایسی
 شوی عشق

عشق یو هسی تور یالی دی	پر پر هر خای ی بری دی
د عشق اور هسی سوزان دی	پر سو خلی ی بهان دی
زیره بی عشق کله زیره دی	پر بی عشق زیره دمره دی

کله صلح گههی جنگ	ندی عشق پد یوه رنگ
چر دی نور بر ثقات غسل	پښانه کاندی متل
لش بی مغز یو لادوی	چر بی عشق سر کړی دی
هم هر زړه سزاوړندی	زړه بی عشق پکار نودی
کړی پغوه داهل غلری	چر د عشق وکا خبری

د پاکانو عشق سزاوی

امانت داد مولادی

کړد افصح دوران ریدی خان مېهنند ریدی خان زوی دی د غیاث خان او
 د مسعود خان مېهنند لمسی دی پېر کله د مېهنندی پناخه بالاسی غیاث خان
 د حاجی میرخان عیلمین مکان پسران او ملگری واوریدی خان او س تره سړی او
 و آشنایانو پېر او د مساز شاه و دی د پادشاه ظل الله پخ کښ غزتری او د شوکت
 او غنت خاوند دی پر آشنایانو مهربان دی او د کاتب الحروف مجلسی دی اشعار
 ی خوا به دی او د بلاغت علوم سی لوستی دی پر فقه او تفسیر او صرف و نحو کښ
 هسی خبر او پوره لوست لری چر طالبان ی حل د مشکلا تو ضعی کاریدی خان پد
 ۱۳۶۰ هـ اصفا نند ولاد او بلندی د شاه محمود سن صحبتونه وکایا قند بار قدراعی
 دیو کتاب ی پشرح د حال او جنگ و د حاجی میرخان او شاه محمود و کښلی د اکتاب

شماره بیست و نهم ی دی محمود نامه کلد پی دی دیا شاه ظل الله پنه کنش
 ولست زر طلا دی صلده و موند لدر طبع کنی سی جوادیت پرودت دی په سغد
 صله ی پیو تو در می پریارانو او آشا یا نو نثار کره اوریدی خان غزل او شنوی
 اور باغی پخل دیوان کنش لری او محمود نامه ی سی خبر بد کتاب دی په اکثر بیتانده
 ی پیچلو کنی لوی درگین خان گرگی دوش لود قصه اود اصفهان دفتوح تو نقلونه
 لستول کین سده سی وای محمد کاتب الحروف په مالد ری دی خان هم در خواست دکا
 په په دی کتاب کنش و محمود نامه ی شخیره بر رخ ثبت کاندیم ری دی خان هم ماتده
 و کتاب یو باب را کا په درگین خان دوش لود قصه ده او سغد مالد و کنش و توفیق الله
 شنوی نقل لدر محمود نامه ی شخیره

پد بیان دوش لود درگین خان اود مدح و صفات د حاجی میر خان علیین مکان

خوب روایت درگین خان دوش لود مخنی مکی د پاک سجان ته وند درگین ظلم بد احوال د بیستون درگین خان ظلم ستم د پاره جوړو ستم او خیل شعار ندر پر دی	اوس به نو نامه حکایت کریم دینو په میر خان تلمی اصفهان تروند پاچا تی عرض کر قول اقوال د بیستون پاچا ویل زد شوای کولای پاره کدی مغزول کریم قند بار د پری دی
---	--

گرگین خورگزدی گرگ ضو ظلم سکوی
 زه هم خالینیم چه بد حکم گرگین
 ندید اسلام کی جان پابند گنیز
 بیریم زه چه فدای کی قهر بکاره
 میرخان و یلای حسین پاچا و گوره
 گرگ ایلد که پرمد سوشان
 مود لوطت نصرت چه کرو بنیامی
 داخلورم واردی راحم سلطان
 کد پاچا نیری داد خواهی و مظلوم
 جور چه دیریمی سلطنت سی بر باد

عربیه الملت یسقی مع الکفر ولا یسقی

کافر کولای سلطنت سی مدام
 مگر ظالم خوشی کرای سلطنت
 چاقه چه زده ی وی پمهر و دان
 سلطان داوره پینی غور و داینا

وین توویند هم پیوند شیر
 ناسلمان دی ارمنی دی بدین
 نه نفرانی نه لایسی بیرنید
 دسلطنت پر ناکورسی تیار
 حال و حاکم اور عایا و گوره
 جور و ستم کاندی مجید گرگین خان
 صبر پر ظلم و ظالم ارمنی
 عرض و ظالم لدا مدکریم سلطان
 ظالم حاکم کا ظلم دیر بد محکوم
 دظلم قهر پینا بی بنیاد

مع انظلم

کد وری داد نوی جابر پر انام
 خاق رحیم دی ورکوی خدمت
 دندای عیال گنهی پر محکد انسان
 مکره ستم و خلق الله پمهر چا

دستمگا رو پای و رانی دی خراب
 د مظلوم آه د اسی کاری دی گوره
 لمبی به بلجی کا دظلم پکور
 بای ظالم چه رحم د کا پچان
 سلطان گوره پر خان رحم و کره
 پا پاتدهی دینا و کره میرخان
 گرگین ی پرینه قندمار کی ظالم
 گرگی شاندا کا چه کری غوار رعیت
 میرخان خولدی ولا چه مجاز له چه کری

د ظلم اوری کا پخپلده تراب
 چه اوری نخجی د ظالم لکوره
 توله بد کا ندی بنیوا پدی اور
 یظلم خوار کی فیضان او بهان
 خیل کلی کور چه جور مدور انچه
 خو غوبی ندو اوریده له پچان
 نئی کر دفع لاس دده له عالم
 د کرک پشیر قیری یظلم د وشت
 رسول د خدای تد پر گری داد خواهی

داد خواهی د میرخان پخپل د سید الانس و الجان

ولا هی د پشی پیشر کا فراید
 ست پرامت راغی دظلم دوران
 پیستون خوستا پر نامه خان کری فدا
 و تر غوره دوی تد دظلم له لاس

رسول د خدای تد چه سو قوم بر باد
 واوره رسول ددی قوم فغان
 ای غیر اناس واوره تدی ندا
 گرگین ملنجه د پیستون و باس

تا پناهدی کلمه کوی پیتون
 زک و نهون خود اسلام دپاره
 مد موکړه هیر خیر الوری رسول
 او بنکی می خاشی پر درباریم دلاب
 یو ولد نظر وکړه پر مو بد پر سو وپ
 ست لطف و حسد دی شال پر جهان
 لدست نظر نوی خراب سو پیتون
 را غلم لایری ستا د بار ته نخی
 پر پر پیتون قوم نزل کار همت
 لاس و ظلم ی لکریوان فالند
 ست شریعت سی بیعت تنج د پیتون
 داعی دی سوال دلاب در دتد سید
 د قوم حال کرم در دتد عرف یادب
 بیلد تا طری پیتون خوا لکری
 و تر غوره زعفران نام و ناموس لیدد

نه بسی بیو کله تا ندر استون
 ستا در باب ستا د سلام دپاره
 خیر کومین نور الهیدی رسول
 قوم سوپا و در ظلم قبوله لقا
 و ظالمانو ته تر خوبه یو پر
 بر خراب زیو دی ستا چمهوران
 پاور د ظلم تور کباب سو پیتون
 ته می شفیع سد خدای غفار تدنمی
 کبری ی خوندی پنچن مر همت
 و پج سی د ظلم د گند و خیر و دنی
 و رک سی بیل دا و کم سی رخ د پیتون
 محتاج د تش و لبر نظر ته سید
 تدی باور د کل عجم اد عرب
 تدی مسلم هم د خور و زړه د پیر
 کمره بی نامو سو ظالمانو بر باد

سر ندر اچو رتد ز موب حال و گورد	د ظالم ظلم بد احوال و گورد
ندی تا شرم و یاستد نبی	ند شرم کا ندی له عیسی ارمن

عرض من و حال و تا و تا بد پیشوا
بلجوتک مونسند خوا لگر بد نیا

چو میرخان هم عرضا حال ظلم	خوب لیدل و حاجی میرخان پیدیند طبعه کسبی اوزیری و نجات لظلم
میرخان پنجوب و لیدولیت اکبر	سغذ شید مات سوتوره و ال دظلم
وی ای پسین بدیری نورش غم مگوه	چو ورسره حضرت فاروق و عمر
ولا پند قوم نه و ایزی کره زر	قوم و خلاص سوکرت ماتم مگوه
بیتون بد خدایا دظالم آزاد	چو دظالم سوکم نقطان اوضار
خدای بد و اقوم کا پر هم و دان	ند بسی ننگد اوزا موسی بر باد
تلج و خدای بد پندگی کوی لوی	نوم بدی ویند مجا بد پر بهمان
خلع و خدای بوی جاری پا فورا	خول بی نکا مرید پتیده و رتو
خوی طره وی د اسلام بد بگری	ورکوی دوی بد پیدی لاره کی ماه
	ند بسی ورک نوم دوی قوم لندی

زیری اوریدل دیرخان اوفتوا اختل له علما و

خوین سود بنو پد پیچاک کلام مصفی قاغی اوهم پیشوا دحرم فترا ی وغربنده لدوی میرخان بسی تحریر سی اشای وکره پد تیر پیر وی دی له اسلام سوا قوم ی ولیدی یظلم پامال تنگه دقوم کا پد تینگه خوئی و دوی ست ووی دحرم ماجرا قوم ی کا دخان دبنو پطلب وی کتله چه افغان تحکی خان ی کا گری دغجوارانو دقوم منافقین ی کر ل بقوم سر بند	ازیری چه واورید میردین خان پچاک بیای پدا کر ل علما دحرم حال ی دظلم دگرگین کا بیان تهل علما ددین فترا ی وکره چه دظالم دظلم رفع روا حاجی میرخان راغی وطن تدبل کال پد تدبیر کنبوت چه ناموس و ساقی مشران ی ولیدل دقوم لیسلا دعا ادخوب اوهم فتواد عرب گرگین خبر سو چه میرخان تله ی ظلم ی دیر کا پر خوارانو دقوم شران ی زراوتل پد صبر و پد بند
---	--

مصلحت دیرخان او قرآن کول د قوم او بیا وشل د گرگین خان

پیشانۀ قول سول پنا موس او پدیت

له جوړو ظلمه د ظالم ارمی

بل بادرخان و د بادرو لمسی

یوسف را تډول کړل د سیوری پونا

گلخان بابو د بل و نوز بهیچ خان

کای خو انا نو د لیکو کومک

تول سره یو سول په کړی مگرگین خان

پښتو جو په پرگره جیانو نا ورین

قوم کا خلاص نظم جو رغفار

قوم ی مول کا ورستی کر نصیحت

خالق دی نکا پښتون قوم برباد

بنای په دساتو خانون له شر

حاجی میرخان و کا تدبیر مصلحت

مولو قرآن و کا چه خان کا خوندي

سیدال ناصر او بابو جان و بابی

میاجی هم راغی د میرخان پکومک

عزیز نوزی د دلا رام پهلوان

راغی لغزو و الکو د جلدک

بل جیحی خان بل ی زوی محمد خان

یونس کا که و کایر غل په گرگین

گرگین ی مړ کا قول کرې سوکستار

قتل مړدینو حاجی میریهمت

په ظلم و مړ اوس نومونه سو آزاد

پا چا ظلم دی خو بهی تو کا لیکر

صفتان دك و له لنگر و د شاه	سبا بد راسی پز رگونو سپاه
نه بد پستون پریدوی پر مخ و جهان	ورک بکا نوم تنگه ننهان و افغان
د سمن قوی دی راسی کی اتفاق	خان موچیتو کی لیری کاندی اتفاق
پغده بار کس ی راته لکړل خانان	له قوله د قوم اختیار دار مشران
هر قوم وړ کړله خو نان تورایی	قول و غبشلی تنگیانی جنگیالی
شل زه به سول پمچ د کی د بنار	گرده و لاپ و د میرخان پگفتار
میرخان انفاق کا د سپین بیری شتر	قوم ی و نه لکد زوی او کشر
په داسی کار و کا حاجی گړندی	د پستو ناموسی و کا فو ندی
کال دیوسل نونس اوزر شپهار	خلاص سول ظلم د گرگین قندار
دلهم پای دی سی وړان عالم	زدی لظلم خو وړان عالم
دلهم اورچه بل سی سوخی جهان	پکښی کباب سی ستمگر قالمات

ناله جفا کوی پر خان ند پد بل
وین هر خوړک سزا و خپل بد عمل

ذکر دعالَم کامل ملاحظه عادل بریتج د اعلام صاحب یقوم بریتج او عالم
 او متوج سری دی خلقت د سنو لار بنووند کا پد سنو او کبش اوسی او
 طبا بنووند درس کا دده پلار ملا محمد فاضل هم بنده ملا و پد روضه ربانی کتاب
 ی کبلی و ملا محمد عادل هم یو کتاب نظم کری دی چه محاسن الصلوة ی نزم دی
 او د لحاظ مسایل او ثواب و اود تارکینو عذاب و ندی یکبش کبلی دی دایو حو
 بیونید له هغه کتاب د لند رانقل کوم چه یادگار وی

بیت

چه فرض کبش کبلا ندی	هغه خلق عاصیان دی
دوی بی شکد کا فرانندی	چه فرض نکاندی نقد
که طعام خوری حیوانانندی	پروای کریم زده دی نوی
چه فرض نکات کساندی	علم فرض پر بر سری دی
پدوزخ کی فاسقانندی	چه پد نقد یو طبع نقانکا
له هغو چه فاضرانندی	خدا پناه امان خواهم

له هغو سره می گد کا

چه شاهد ایما نذارانندی

ذکر د شاعر شاطر محمد طاهر جریانی و محمد علی جریانی نوی دی
 پتقدیر د کانداری کا د بنکا پور سوداگری لری، او پتقدیری خوش طبع خوان دی
 طبعی سبزل تدابیر دده او کله کله بند اشعار - هم وایی اچلو کلو پیمتنگ کنی
 د پلاره سرد او سید لی او پتقدیری له املکو علما و فخری دوست و کا او علوم دینی
 ی زده کرل دکاتب الحروف سر آشنای لری دکانی فامند لزعالا نو مجلس
 وی دیار انوسره خوش طبعی او طرافت کا هسی وایی کاتب الحروف محمد بنک چ
 یوه ورخی یو یار - دکا ندرانی چ نوم دی دی محمد عرفان پتقوم لون گا ندی
 پتقدیر د طبع لطیف لاشعرا نوسره آشنای کا او پچله هم اشعار انا کا محمد عرفان
 د محمد طاهر به طرافت کا او لطیف نکات یو بل تدسرن وایی محمد عرویل سر کا
 و محمد طاهر سز پچس او وینا یم خویشترا شد مجلس تلید لکزی او اند الصبیحة
 مؤثر مصداق بنکا رو کیزی پد سبیل و سبزی و اقلعه چ مجلس کنی و دیله

قطعه

وایی واپس بخت کا ندی		یوله بلد ویرا ش
پخلو دی صاحب سوم		تا صحبت نکرده ضر

محمد طاهر چ طبع طرافت پسند لری او هسی نکات بند ادا کا هسی قطعه جریانی کا

قطعه دو اید

صحبت دیر از کارگاه گوره منکر نشی دایر

تد مخد بغدشی دی اوس انسان سولی بشر

محمد خان لطافت له محمد طهر پو بختد و کاچه ستانوسم طهر دی تو مطهرندی

بیت

محمد طهرسی بیت دو اید

زه و خان و تد طهریم خود تاند مطهر

ذکر عاشق پاکباز و انای راز ملا محمد ایاز یغازی د دنیا ناک دی او پنه

او درع کبخی ریاضت کا او پطریقت کنی میریدی میان عبدالحکیم قدس سره

الغریز که شه هم یا صل د قند بار د بنا رسا کن دی مگر پیمیا شتو درک دی لکوره

او سیاحت کا او پخصور د بزرگانو حاضرین دی او پگو بنو کبخی پچا دت بخت

وی نقد کاچه ملا محمد ایاز پد شپوشپو وینس وی او پردبستو او غرو گرنه

ذکر کا دی او دخیل پیردستگیر پر مخ راسی ژپا کا ادسی وینا کاچه تابه

د مظاهرو د جمال او کمال نلرم لکه نه تهنتم ملا محمد ایاز بنده آوازری او کا

کله پخیل اشعار یغنا سره لولی خلق ژپدی او دیوان داشعاروی

د یرستین دی او نکات عارفانه پکینشد سی روایت کاچه ملا محمد ایاز که

پیغمبر و کین گزیده ای او دغو و هستی او خوشخوار حیوانات ده تدضرر نسوی ملا
 عبدالحکیم چه دده شاکر ددی هسی وایی چه شومیا شتی می استاد نرائی کورتد
 اوزده دده پتلا بن گزیدیم پیغمبر و کین یو خای می ولیدل دشرمبا نولوگلد چه گزی
 او یو دبله سنگولی سردا چوی ماخان پت کا او پیغمبر کینی پنهان سوم چه شرمبان
 و لاری همد خای تدور غلم او هلتدی محمد ایاز و موند چه پدرا مد خوبا بیده و
 او پیغمبر و هستی حیوانات تو بیج هزاره و در سولی بلکه وینس سوی هم ند و ما چه لنجوب
 وینس کا او واقعه می مرتد بیان کا ده دوین همد پد چه دزدای پنجبت و دان وی
 د حیوانات تو پنا بنونه و رانیزی د حقیقی انسانیت مرتد هسی هسکده چه دیوانیت
 لاس هلتد نرسی او لکد نفس اماره چه د تقیس مطمئذ ثقتی ادقای کین ی
 بخشی هم د حیوانیت پد در باب کینی لاهو مخلوقات د انسانیت سره جگره منی
 کرای او لدر پرتدی تبتی ملا محمد ایاز د شعر غنود دیوان لری او دیر بند عارفانده
 اشعار ی کینیی جمع کرمی وی چه زهی دغدیو شعر و رباعی پد بیان د عارفانده نکاتو
 رانقل کا ندیم

رباعی

دغه بند ده پد دنیا د انسان بر خند	دغه بند ده پد لری د عرفان بر خند
دوری پد شروند کین د تاثیر هیوا بر خند	دغدیو پد ندی همد عارفان دی

ولد

راسد خلجری د دنیا خون آباد پر صحرا بهی بی کوزه اوره بناد	محبت د آب و خاک دی بی بنیاد که در زپ سپین وی د خدای محبت
---	---

ولد

مکره چا باندی تیرند پیچفا د خدای کور و گنیز ز پیرو صفا	زردند خوش کرد د اینکی در شبا د خدای کور مورانه پد ستمو
---	---

ولد

سغه شوک د خدای دینی لایق ندی شوک چه خان ی نگا بیرض صادق ندی	چه د خان پیغم احمد وی عاشق ندی یا بد خان یا بد جهان کا پرستند
--	--

ذکر د لوی واعظ ملا محمد حافظ باریزی د عالم د محمد اکبر باریزی نویزی
 چه یقینا به کتبه خواکینی اوسی او علوم مرو بهی لوستی دی فقد کینی استاد د
 او بیجام گان کین و بهی پرخ واعظ کا نویز واعظ مشهور سوی دی کله کله
 پی خطبه کینی چند اشعار هم وای چه نول نصیحت دی یو کتاب ی کنبلی دی چه نول
 ی دی تحفه واعظ او پدی کتاب ی دلقوا اوز حد و عظمه کنبلی او خلقه
 ی امر به معروف اوشی منکر کری دی محمد حافظ واعظ پرشتیا ویل مشهور دی او

د پادشاه اولو یا نوبت کسب هم دندای امر بنکاره وایی او پیاپروا نکوی
 پطراقت کسب دیان نوزخ صاحب مریدی او تدریس کا د اولکامو فقه پتقد بارش
 لاهان و علوم ی له مجلس مفتی مونی او په حلقه دنده د یسی ی صاحبزوی دا و غطفه
 بدله ماراواښته او نقل می کړه له تحفه و اعلا تحفه چه مسلمانان ی ولوی

بدله و غطفه

کدی زړه عزاهې د بخت کلون
 وطن موبل دی آخر مو پر شت
 د لمره او کی پامان خانون
 چه کړی حرام سفد باطن کی ددی
 په لویه درج بی وی تو خوشون
 شاوږب کوه صبور پکار سه
 چه بی تو بنی نی پیداسو دون
 خدای بد و تاته په عفت و گوری
 بی جای میده بی پروا پلون

کم بخت مکړه پر دنیا و دنگون
 کم بخت موز یو ملیماند پر دنیا
 هم بد بخت بدی را معلوم یعقبا
 کم بخت مکړه حرام چه بدی
 اعمال ی له لاله یعقبا کی رودی
 کم بخت مکړه حرام قرار سه
 دوشبند دین و په پدی کار بار سه
 کم بخت خج د حرام پر لوری
 کد کد زړه غواړی بنایت بنی خوری

ذکر دلفردین خان اندر دلفردین خان و محمد زمان خان زوی دی چه
 پیرمانه کنی دپادشاه مجا و شاه حسین له غزنی راغی او بقصد کارساکن سو
 پیمقتضا دطبع صافی چندی مدت دصدر دوران بهیا درخان و رسید او پسلک
 دملرزمانو دپادشاه بطل الله منسلک سو تعلقه چه شجاعت او بهادری ی
 بطینت کنی وه نو پد لبر و رتوی دپادشاه او بهیا درخان عایشان لخوا اعزت
 و نمود او دستقیم مبلغان سره آشنا سو دلفردین خان اندر پسر دشتار وایی
 اوز موب دزمانی لخوا زمانو توشی گمانه سی دیوان دشتار و لری او دلفردین خان
 الحق چه دلفردین پیرم او بزم دلفردین خاوندی او دیارانو او موزانو پهنج
 کنی مقبول پدی کتاب دده یود بدله پیادکار کاتبم چه فرزند دده ییاد
 خانی نه وی

بدله دلفردین خان

که وی پد پند خوله جود غدی لغتار دینا چه در بنگاه خلیله زیبا غدی دیر باکی نا بلخ لغز و پند غدا میدوار دینا چه در پیننی دی غور دید ویر غون دی	دغور عاشق ژر اهرام وی داتککار دینا دغور عاشق مدعا داده که ژر اکی نا پهنج وصال کنی خوشحال و محبوباکی نا دوی جینو پند خوله امل بل کره اورون دی
--	---

زیر آرام پد در سته شپه کاندی خوبون
 دوی منو پر زریه ربانی داغون دی
 فترا کا او پد نادر پفریا دون دی
 عاشقا فوزی مات کانغین پنا
 پد وصال پامید هر عاشق او سین پنا
 دینا وصال عین لوی اختر دیا
 دلیتون اوردی چه پدوی ستر دیا

پر هیانوفره شپه دغم ناتاردینا
 چه پد ارمان دینا پسته زیبا محزون دی
 هر چه عاشق سی دهنو کله قرار دینا
 هر چه شیشه باندی پتری کله جوی پنا
 کدی داندی عاشق هر ساعت بیمار دینا
 یونو نور لضرله چلر بخته مرد دینا
 بسج نخوریندی دلیتون کاری پاردینا

دکتر برگزیده احمد ملا نور محمد غلجی مشهور دی پد غلجی او پد غلجی کندی تونی دی
 دلا یار محمد زوی دی اوس پد پیچوای کفن اوسی علوم شرعی دی ویلی دی
 و قد ریس کا پد عمر دیر یوخ سری دی ایا کلن او دقند لاری کندی پنجه کاله
 د فاندان عالیشان صاحب میرنان دار قیودا کر پیو بخونوا ستا دو او بخونوا
 تده سرا پرده عصمتی درس کا ملا نور محمد اشعار هم لری یو کتاب کی کندی دی
 پنا مه نافع مسلمین او پدی کتابی احکام شرعیه بیان کری دی داتاب
 ی کندی دی پنا مه دپادشاه بهجت شاه حسین اوله معتبر و کتاب بود نقد اد اخلاق
 ی اخیتند کمدی دی ملا نور محمد اوس پد پیچوای کندی تدریس کا تلمود شریف

او بخاری شریف او هدایا و کتوز او طریقه محمدید او نوز و جد کتب به تدریس نوی
 و انظم دده دی به نصیحت کبشی مخمس

نظم د نصیحت

تد مومن ژوندی پندین سی زما یاره | | تد ژل فریاد کوه به خو کو کاره
 استغفار تو به کوه د خان و یاره | | تد هم خان ساند پناه غوړ نار

بیداری کړه په سهار کبشی زما دلداره

زه وکام تد یو ویی کرم زما ووره | | په سهار بیداری کړه آخرو کوره
 ابد تد می پچا نکبشی یا په اوره | | په ستا حال به په تر رنگی له کوره

بیداری کړه په سهار کبشی زما دلداره

په هر وقت له سلمان دلداری کړه | | په درمید شپه کبشی دیره بیداری کړه
 هم پر خپل صورت وزاره هم زاری کړه | | د اخیل خان لکه جاب تر ی بزاری کړه

بیداری کړه په سهار کبشی زما دلداره

تد دروغ الابلا مکه دنیا کبش | | د اوزیان دی زما جان پتقا کبش
 ستا دیر سودی در تروایم شپه کبش | | لکاهه خلاصی دیر دی په عا کبش

بیداری کړه په سهار کبشی زما دلداره

تد د خدای حکم مدغم و غاړه | | نیک اخلاق کړه تد طلب او بند خوی واره

تقرء کره خیل صحر کره و چه نامه | | تله ختوئی جو رسوی تن دیجا به
بیداری کره پیهما رکنی زما دلداره

نه امید کره در صحت ته کجا جان | | در صحت دروازه خلاصه ده جانان
هر سهار صحت ناز سی لاسان | | مغفرت پیهما ر غور به لدره جان
بیداری کره پیهما رکنی زما دلداره

ذکر د شاعر طرب حافظ عبداللطیف اشکزی و شاعر پر جمع کی دو خلاصه ساری
او پرافت کی ہم پا صل دوستان دی پلاری غلام محمد نو میدی قند بار ته راغی به
ما شور کین اوسیدی عبداللطیف لکوی پینوالی بچلم شروع و کره قرآن شریفی
حفظ کا اوشده چه طبع لطیفی در لوده نوی دیر خوانده اشعار و دیل پیش کی طبع
طرافت ته مایده خبر بیا هم سی قضی او حکایتو در قلم کا چه اورید و نکی عبرت ضعی کا
و پند و نصیحت دی پرافت کی مفید و رموند کا اوسر کله مجلس د اشیا نو پرافت
د د سرور دی کاتب المحروف کله کله دی دینی او اشعار اودی اوسر و شلویتو
کالودی اوسر دی چه عمری پووخ دی خود خوانی مترکا او مجلیان ی
چه صحبت نشاط بیا عمری پچا لکون اشعار ارتجال لولی او قضی کا فیه
کاتب المحروف د خدیوه قصه دده پدی قرآن کین نقل کا چه کتاب لدر طرافت
هم خالی نوی

قصه دسوی اوداوش

غروب دینی یارا اوداوش اوسوی قصه سوه

یوسوی داوش اشنا سو

یاری بی کوله یوله بلی یاراند سوه

اوش وویل چه سوی

بی تاجی بادی نشد شیدا و دخی چ پابند سوه

قول عمری صحبت کا

شیدی بلیتون نکایر له بلی مرگد سوه

سوی و داوش پکور کی

قصه بی شروع کره بر سهار تو بد نمده سوه

سوی تل سلید داوش و

خیلوی سوه سی تینگه چه بر پری پذیرمده سوه

اوش هم عزت دسوی کا

دیار دزیده دیاره بد مقبولد ندلمده سوه

یو دویخ سوی یلستیا کره

خیلوانی را خبر کرله دسوی قول سلید سوه

خوارا پیر خورده سوه

بچه یی همرا سو

خوارا خورده قصه سوه

ای زما یار نیکوئی

خوارا خورده قصه سوه

دسوی سری الفت کا

خوارا خورده قصه سوه

ژوندون یی پرورد کی

خوارا خورده قصه سوه

دوستی کی دیر سپوش

خوارا خورده قصه سوه

ساتی دابروی کا

خوارا خورده قصه سوه

داوش دیاری داکر

خوارا خورده قصه سوه

ادبش را عینی دسوی کورتد

داتنگ پد هسی شان و پچی مذخای یوده گونده سوه

راویری خواړه وه

داتولد پیری راوړلد ادبش یوه کوله سوه

ادبش وبری ولای کورتد

سویا نوی خای مذدلودی تولد شرمند سوه

سویا نوبجیت کا

ول ساود ادبش تقدی چه دوستی سره توده سوه

چه سوی اشنا د ادبش سی

د ادبش دپاره بنایي چه پیدا یوما تده سوه

هر شوک چه یارانی کا

هر چا له مناسبه اشایی او طریقه سوه

چه شوک مناسب کار کا

لد چنل تفره سمه د هر چا پند را ادب دکوه

○ ○ ○

یو غاری ولید پورتد

خوړا خوړنه دقد سوه

یو شنه لبر واند وه

خوړا خوړنه دقد سوه

ختلای سوه پورتد

خوړا خوړنه دقد سوه

باسوی سلامت کا

خوړا خوړنه دقد سوه

باید چه لبر په پوښی

خوړا خوړنه دقد سوه

چه پیل کا پیلانی کا

خوړا خوړنه دقد سوه

عبرت لدی گفتار کا

خوړا خوړنه دقد سوه

و کرد در ستم دوران نیشادر عالمی تا ز بده از مان سیدالخان ناصر
 محمد هوتک له الف خان ناصر روایت کا چه سیدالخان دابدال خان زوی او
 باری زوی ناصر دی چه پلاری او سیدی چه دیله کنس چه دواز یخو اسپر یوئی
 دی هغه وخت چه سلطان ملخی توخی استقلال وموند اوله غزنی تر حله ک
 ی حکومت کا نو باری زوی دابدال خان سره را غل اود پد اتوری حکومت وکا
 ابدالحان د عادل خان توخی سره پد هغه وقت له بیگر بگی سره دقته بار چه د
 صفوی پادشاه محمدا و جلگند و کرل اوندی پرینو چه پر کلات حکومت وکا
 سیدالخان چه دیگالی پلار زوی و لپیخت او شجاعت زده دروزگار سو
 او هغه وقت چه حاجی میرخان علیین مکنان یقظه مار کنس گرین خان بیگر بگی
 وواژه سیدالخان ناصر دپشتو دبنکر و سپه سالار و او دد نوسلی و علوم
 مروه بلکه فقط تغیر وضاحت حرف و نحو ا و فارسی کتب چه د میر و میس خان پرتو
 کلکی د صفوی لبرک دقته اورد خلعت انتقام تد را غل فر سیدالخان ناصر
 و حاجی میرخان محمدا دپشتو سپه سالار وادشوار هی د صفوی لبرک چه تر حله
 شیر و ورتل پدی لوتو بختو سیدالخان غالب ا و فاتح و او پد دلار و او شجاعت ی

نہرت و کا پھ حاجی میرخان علیین مکان وفات سولہ سید النہان عالیشان
 و شاہ محمود سید سالار سوا پراصفہان ی یرغل و گا دھو یا نو پچنگو نیرلو
 میدان غالب او فاتح سرخوی اصفہان فتح کا او دہنمان ی مقہور دی
 نقل کا پھ سیدالخان ناصر پھ سجدہ وقت پھ پھ جنگو ی گرفتاری بندہ
 اولہ صیصہ بھری فراغ و اشکاری دلیل او د عشق سندھای کبلی اوس
 پھ پھ ہما تو د امور پھ اصفہان کفن بخت دی د شعر و یلو فرصت ی نند
 او درجی ی تیر پری پھ ہسی جنگو پھ رستم ہم لہنی دار کا د سیدالخان
 لہ اشعار و تخی دغہ بدلہ پھز اند کفن کا ب م پھ د آتاب ددہ لہ ذکر خالی
 نوی او ددی خان عالیشان بذکر مرین وی
 بدلہ د سیدالخان عالی مکان

یار مالہ ہی گرانسو + راتیر تر قہول بہا نشو

نورندہ نیم پستر کو + بہمان قول راتہ جانان سو

وی زلفی داوب دی کری پرمخ د راضیری کری

سری اشرفی د پد تندی بانہی پری کری + گری بہاغ کبھی یطو نو کبھی نخری کری

پہ اور دوسو ہم یارہ راتہ اور تانہ ہوتا نشو

مین پر اشایی سما شنید و رخ بد کرایایی ها
 شاهی دوستم گاه خوشحال زبون برنجی کا + لندی لری دور ریخو دبانو غش کات ها
 پر بار می گوره طوطه دوبرد تیر بنان سو
 مین پر لویو غرو می سر ترور پد نیمو شیو می
 ووزی لرو وطن وطن پرین دی پر چو لونی + فریاد و ناری و کا پناورین پد غلبو می
 وصال کی صیّب نسو گوره زرد ک پد ارمان سو
 ناری و هم عالم دشتی تر صبحد سم
 ناتوان و بلیتون سیم یو گرد نلرم دم + بیتا می نفس فیزی را و زما ز پد بند
 نظر پر ما غریب کرده پیر تا خون می تا پچا نسو
 شبنم پر گلو شکاری زما اسکی داری داری
 خواب می تا لغم زما پد مخکی لاری لاری + تمام شهلم تیره پیرا پناوری ناری
 سکاره سوه چه محنون سیم لیو توب می او سبیا نسو
 بوستان بھی زیادی رنگین پد او بکوز مادی
 دزد پر بار ملکوت دی چه بلبل پچا شادی + پیمینی زرد و شادی و شادی چلداد
 نسو بلیتون سیم زده سیدال امیر بیا نسو

درمیدخراند پد بیان د بڅو پد شعرون ی ویلی دی

ذکر د عصمت پناه نازو توغنی هسی نقل کا پد نازو د سلطان ملنچ توغنی لورو ه
 چه توغنی پد سلسله جوی بهغد کای تر نزدی و چه تازی نو میبی سلطان ملنچ
 پد بهغد وقت د غزنی تر جلک د اقوامو مشرد او پد استقلال ی حکومت کامعارض
 د ساری ی ندر لود او نازو پد کوچنی والی له میزنود پیتنوا و سپین بدیره علماء و شجره نوست
 د کا او میره مخی اریزده چه ناریندی میرانی او شجاعت او سخاوت تدریران و
 روایت دی له تقدراو یانو چه سلطان ملنچ و سور غره تدریزی پڅنگ کښ و مر
 او صاحبی عادل چه د نازو دور و د پلار پانقمام بڅک تدرولاب کلا او کوری نازو
 تدریرینو او سپهه وقت نازو توره پملا کره او د بڅک لیوخوا نازو سره ی
 کور او کلا له تاراک د دښمنانو و ساتل ماته ضیل پلور حکایت کا چه نازو
 پد میلمیتا او غربیانو مسافرانو چه پالغند معروفه ده او هر وقت چه پد ژمی به د
 مسافرانو قافلی راغلی د نازو پیر کلا ی اړول پد سوه سو و میلمانه به ی روز ل
 اودوی تری دود ی در کوله پنا چه به کالکی ندر لود لباسی در کاوه
 اود سخاوت نوصم ی له خیر تر کو ساند خپور سونازو پجباله دښالم مخان

هرگز ده پدر دگرم خان و او دسوتگو بنالم ضیل چه بن درج پادشاهی دقتدار او
 اصنافان ددوی ده لدی شجره طیبه شجره دی او ناز و خور زامن درلود چه مشرکی
 حاجی میرخان او نورعبه الغریزخان او یحیی خان او عبدالقادرخان دی
 بی روایت کا محمد کاتب الحرمه لختی پلاره چه ناز و ناه عابد حانه نبی ده او ضلعو
 زامنوتی یوز عمر په اوداسد شیدی و درکری او چه علیین مکان حاجی میرخان
 تو لدسوفرب کی ولید چه شیخ بیتهی رفته اهد علیده ورتد وایی دازوی بند تربیت
 که چه لوی سی لوی کارون بد کا او پیاریت دبیت الله بجان مشرف کا اولد سل
 بهی پیدایسی پادشاهان چه دین بردن کا فو حاجی میرخان چه وزیر پیدی موری
 پدیانت و عبادت سره لوی کا اود دین فرایضی بقول پر اوسم کال در درمنوول
 او هر کله بهی ده ته نصیحت کا چه زوید دشیخ بیتهی یکه قدس الله سره بقول ستا پنج
 کس دی لوی لمارون نوز چه لوی شعی دضای عبادت اود خلق خدمت کرده ته
 ضای پیداکری دی ددی دیارده چه لوی کارون تر سره کری اود خلق الله بخدمت
 ستا آرام و کا روایت دی چه حاجی میرخان علیین مکان بد بروقت ویل چه
 زماور ماته طویو کارو دکولو و صلیت و کا زه بابد بهی کارون و گرم چه چه
 مد الله بجزی خوش دظالم نولد اللهم دشوره نوی مسجد و شکر و کرمه اود

ضای داسعد کار و چه ماته مورسپارلی و او وصیت ی کردی و دافوت و عبادو
 او بنده جان و خدمت و چه ماته سره کا زما پلارسی و ویل چند ناز و انا علاوه پر سخاوت
 او شجاعت او عبادت بسی ارتقید و دچند دضای قتالی فتح پینا جات ی دیر
 اشعار ویل ادیو دیوان ی درلود چه دونه زره بنیو نیکینی ده او بنده ی بندگات
 ادا کردی او داسی ویلی و چه ناریندی هم فسی ویلای او دغدر باغی چه دنازه
 (ناده ماله خیلد پلار او دید لی وه الحق چه بنده رباعی ده

رباعی

سحر گدوه دنگس لیمه لاند مافیل شه دی کبلی گدولی ژاری	خاقلی خاقلی ی لستر گه شجده ده ویل ژوندی دی یوه نو ده خنده
--	--

رحمة الله على الماضين كلهم الى يوم الدين

گر در شهر عشت حلیمه حافظار حلیمه در خان علین مکان خوشحالان
 فتح گدوه چه د عبد القادر خان فتح سکه خور کیده زما پلارسی روایت کا
 چه زه بنو ته و لاریم پهغه وقت داپننه ژوندی ده او دخیل پلار په ژوندی
 روجه علوم و دستل او بیا د شیخ سعدی لاهوری رحمة الله علیه مریده سوه او
 بنیل پلار په عبد القادر خان په لاس ی بیعت وکا چه بنده هم د شیخ دوران

خلیفه

خلیفه و روایت کا چه حلیمه بی بی فاضله او عارفه بنحو ده او په سرا پرده
 دعصمت ناسته ده میره ی نذی کړی او د خالق عبادت کا او د پیل دروړ عبدالقادر
 خان پکور کښی لور و بنحو ته د تسل کا او قرآن عظیم ی هم پیا دی زما پلار وویل
 چه حلیمه بی بی په پښتو بنده شمار هم دای او پخپل عصر سر ادا قرآن ده
 او موزونان د پښتو ی اشعار خو بنوی د لغت او طریقت کتبی قول
 دوستلی دی او هسی دای ی په مشکلات د شفی شریف او مکتوبات د حضرت
 امام ربانی قدس سره حل کوی د حلیمه په اشعارو کښی مجازی عشق بڼه کار
 بلکه قول شروندی د حقیقت پر لار دی او د محبوب حقیقی صفت کا د غده
 یوه بدله دی زما پلار ما ته وویل په پنجره کښی دا خلوم رحمه الله علیها

غزل

پوهیږم په ممتاز که نور جهان شوم ثنا خواند پنجره زنگ در جهان شوم مر بلینه تر محمود غزنوی سلطان شوم د جمال په مندا روی شادمان شوم	د شای بفرغ فریبند هسی شان شوم چه ی کرمه ستا پخپله سر فرار شوم په مجازی دایا ز دلا پی لږ پند هر چا و ته په گهرم وایه دی دی
--	--

غیر فخری نوزند را بجز شو | | پر خلیل و پیر عدو باندی یکسان شوم

حلیمی دغا ز مکر زیات لحد شو

چه دی بیل بیارده نکاپه گمان شوم

ذکر د عارفه کالمه بی بی نیکنجهتہ داعصمت پناه او عارفه د اهل د شیخ

فالمه داد لور وده پقوم محوزی چه پدا شنغر کبسی کورنی او پلار نیلکه دمن زیو

مرشدان وده هسی وایسی کاتب الحروف محمد چه زما پلار روایت کا چه شیخ

امام المومین خلیل غور یا خلیل پخیل کتاب اولیای افغان هسی کبلی دی چه

شیخ المهداد لوی ولی و اولوری نیکنجهتہ چه پتحقیقت هم نیکنجهتہ عارفه بنجه

و ده علوم دینی و اولو متل او پر ریاضت او عبادت د خدای عزتیر کا چه

۹۵۱ هجری پد حباله د نکاپه شرعی د شیخ قدم قدس الله سره را غله

چه د خواجه محمد زاهد خلیل متنی زی زوی و او عارف د خدای و چه

۹۵۶ هجری له بطن غوث الزمان قطب دوران شیخ میان قاسم افغان پد بدنی

نس پد اسوا و د شیخ بمعرفت د خدای شریعت و کا چه پد پند او پستو خوا

شهور سو نقل کا چه شیخ امام المومین هم ددی عرفان اولاد دی اودی

کتاب د اولیای افغان هسی کابلی چه بی بی نیکنجهتہ چه د خدای عارفه او را بعد

د زماڅی ده یو کتاب ی کبلی دی چه نوم ی دی ارشاد الفقرا او په دی کتاب
 ی سی لصفه و نه لیشرویلی دی چه فقر او عباد الله ته مفید دی دا کتاب
 په ۹۶۹ هجری تمام سوی دی او زما پلاری نسخه لیدی وه په دېشو کبلی
 هغه وقت چه دی تللی و پسر د هغه کهای دغه شعرونه له هغه کتاب ز ما له
 دیلار پیاده وه په مادلته حتی نقل کړل چه کتاب می پد کړد عارفه دوران
 رنگین ویا

مثنوی په لصفه کبلی

نظاره پر باطن سپین	پزیره بنا دشی ای مومن
پزیره تیگ شده یقین	نظاره زید پا نظر صکره
خودنمای شده خود بین	شکر صبر پر هر حال کره
که خبر شی له سمجین	شبه و روح بد پر دای
دې نماز او دې دین	سمجین کهای د خودنمای
یا الله العالین	له بنو کهای امان را کی

بل لصفه و لهما ایضا

نوری نوری وینا پر پرده	دندای حق ته غایه کبلیه ده
------------------------	---------------------------

پا خلاص کی خنی لیبرده	دینا پاته له هر چاده
سرد یار پر رضا کنسیرده	فخوت لری پیا نکی
زړه پند کر دیار بلیزده	حاجان لید خویله تر غوره
اوس لیری خنی ریزده	کل دنیا بد و شنډ شی
که داوینی که د میرده	هول غواری مسجون
دلغا پر لوری پسی زده	دینا ترک به که پوه یی

ولها ايضا "رحمها الله"

پنځه مټی هو سیزده	پطلبی و در ییزده
و نیکی ته ولا ریزده	لجمله بدو نفرت کره
بدی مکره و پو پییزده	پد نیکی کنی اخلاص کره
د باران پدود و ریزده	پر گناه لده اړه سترگو
لگناه را تیریزده	چه یارب العالمین
پزار یو ته ژر ییزده	خدای برحم تیا و کا
له غضب و میریزده	بی پروا و خدا تیه مشد
پطلبی و بنوریزده	بر غد فعل چه یی حق دی

ذکر دیر منی و حسب او نسب بی بی زینب اطال الله بقا بها
 بی بی زینب و حاجی میرخان علیین مکان لوروه پیرله کورینوالی ی
 پبحرم کی دعصمت او عفت لوست و کاپیلده بنده چه قرآن کریم ی
 ولوست دالحکام اسلامی اوفقه کتا بوندی هم ولوستل اودفاری
 مشهور کتب ی ضبط کرل استا دعلوموی ملا نور محمد غلجی دی چه دیر
 عمری مخدراتو تد درصم درس لوستی دی هسی روایت کاپیر بی بی زینب
 دیره بوینیاره او پیهمها تو دامورو عالمه بنجده ده او دپادشا حججه
 شاه حسین پامورو کی تد بیرکا او برکله پرای صاحب مشکلات دامورو حل کا
 او پادشاه دزمان ی پیچرو عمل کا ادفایح ی اوری دادر شهرار دصدت عصفه
 بنده بند شردن هم ولایی او دموز و نانو او شاعرانو قدرکا دو اوین د
 مشترا برکله لولی اومضامین شیرین ی کام شیرین کا عمر لعیادت
 خدای او تلاوت و قرآن شریف تیردی او مخدراتو درصم دپادشا
 تد درس او کبیل او ولوستل و ربیبی نقل کاپیر د شاه محمود بخت مکان
 دمرگ حال قضا بر تد را درید نو دپادشاه خاندان عالیشان دول غنر

اولمحرراتو دهرم ساندی ا د غلبلی کا بی بی زینب چه واقعه دورور د
 وفات واوریدله دیره غنچه سوه اوپه تفاوت دقرآن اولمانخدی
 تسکین وکا دتلی دیه اوپسی ویرندی پویر دخیل ورور مرحوم دویمه
 چه زه ی دلته نقد کوم خدای تعالی دقول کا ندان عایشان دپادشاه
 ظل الله ثروندی دلری اوخوبش

مرثیه د شاه محمود صفت آشیان

بنخ سو چه ورور تیر لدینا سونا قندار وار چه پتر یا سونا
 زپه می پویر کی بقیلا سونا چه شاه محمود لما جلا سونا

دارونی جهان راته تورتم دینا + زپه دبلیتون پتیخ کریم دینا

هونک غنچن پدی ماتم دینا + دیایچی تاج بو برهم دینا

چه شاه محمود تیر لدینا سونا قندار وار چه پتر یا سونا

خوان و میره دتوری جنگ ونا + ولا پر کام پیام ونگ ونا

دسمن لره بو یونگ ونا + پر میدان شیر ویا یلگ ونا

افسوس چه مرگ دده پخوا سونا قندار وار چه پتر یا سونا

محمود ندیوازی خور ژاری + پیرمرد دتول کله کور ژاری
خلوان لاشه پاچا دور ژاری + بکر سپاه د پله سپور ژاری

پښتون دیتول پوا دیلا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اصفهان پاته تاج لکړ عالم + پیر شاه محمود سونن پگور عالم
د پښتون لمر سوتاره لور عالم + رلمه د منجن لک پیخور عالم

چه پاچا ولا پښتون گدا سونا قذ بار واره پتریا سونا

بکر سوخو پښتون ملا دی اریا + پنجا ورو غای کا شاه محمود ایشان
پاته سوخت تاج دتول اریا + زړه ی را سو پو کا خوښی دښان

وای پښتون اوسې پاچا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اسمان بیاد شه ستم کا شر گند + د شلاوه تاچه د پښتون وپړند
د منجن دیار مود پور کا نڅرند + پیر شاه محمود د کا یقبر کی بند

پر کور مودیر شور و غوغا سونا قذ بار واره پتریا سونا

هو کور ژاری شاه محمود شه سونا + پښتو ستاسی لوی سپاه شه سونا

د اصفهان تر فراخ شه سونا + پاچا چه وحشت پناه شه سونا

د پښتو پرتم فنا سونا قذ بار واره پتریا سونا

محمود خان دی ولی دلاویز ما + لخت قنای تدریج سوی جلا
اصفهان ولی پاترسونا لتا + سردار پورته کره پشکری اعدا

دبمن ولای بیاشا وضو سونا قنابار واره پشرا سونا

اورم ناری دغمم چه کرین فریاد + پشون پیرم دشا محمود سو بر باد
زبون چه تل هو با من سونا بنا + دساندوبغ دی چدر او پشینی با

ما تم زده پیر و برنا سونا قنابار واره پشرا سونا

ورور مقدسات مرلا کی جنت + درد کی تاته پسله مرگ راحت

روح دمه سنا دپلوی روح دقت + مخ دوه رونه دغه ای پمهر و رحمت

دخالت و محم تل پشرا سونا قنابار واره پشرا سونا

کر دشا عه برگزیده زرغوند زرغوند دلا دین محمد کاکم لورده پد پنجوا سی

کبکی اوسید د او پلاری واکا تحصیل دعه مو او دفصاحت اسلام می زده کرل

او دفصاحه اشاری دوتسل زرغوند پشباله دسعد الارضان نوزری وه چه نوزریالی

زامن ی هدلود او لوتول علم و هنر خاندان و مامده سی نقل و کار ما پلار چه زرغونی

دشیخ صالح الدین سعدی رحمه الله علیه کتاب دبوستان لوتول پشوشو نظم کاهونم

ی و بوستان دپنتو چه داکتاب ی پرستند سبوی قدسی پاینده و ساده
 او متول نکات عارفانه ادنیاج حکماندی بدپنتو کمر علاوه پردی زرغونی
 لفظ اشعار او غزلون هم وویل او پزمره و فصیحای شهرت و کاسی چه موزوناف
 دروزگار بهی اشعار لوتل او دپنتو بد بوستان بی سیرت کا او طوند دیند
 او نصیحت بی لوتل لول بی وایی چه زرغوند کی لداره بنجده و خطی نورانی
 و او کاتباف بهی لد حسن خط اقسام دخط زده کول زما پلادسی و ویل
 چه پرستند سبوی ماد زرغونی پخط بوستان دپنتو ولید چه خیل اشعار
 پچل بنده خط بسی کبلی و چه خطری خط ته عاجزی کا او دغد حکایت لد بنده
 کتاب زما پلار رحمة الله علیه پیا دو چه زه ی پچرانه کبلی کا بزم
 حکایت لد بوستان دپنتو

چه لشتاق هم خوبه ده
 بایزید چه و رویدار
 بکوشه کبلی تیریدی
 رآچه کبلی ناپام
 پامرو پنا ورو خیر

اوریدی می مقصد ده
 دافتر پورخ سهار
 لد صام راوتلی
 ایری خاوری پیا لبام
 پنج اوسری سو گلیم

دخبل بخ پد پاکید و سو
چید پا و رکی سم نسکور
یاد برب شکوه کوم
له لونی شان پر یکر
خدا یتد نسی کرای کتل
لوضره پکار نده

بایزید پشکر کنبو سو
چیده و بیم دبل اور
له ایر و بد خد بد ویم
هو پو بانو خان ایر کی
توک چید خاند گری تل
دوبی تل یغتار نده

تراضع بد سر لوب کا
تکبر بد تل خور کا

و کرد عفت بهراه رابعه حال ددی شاعره ماته ندی معلوم سوی
خو لب خد چید بنگاره ده منجه سی ده چید ا شاعره دقته اوده او پدران
محمد بابر پادشاهی تروند کا سی وایی چید اشعاری میر و دیوانی
درلود دغدیوه مهله رباعی ماته صدیق ادر فنیق طاهر بخریانی و ویله
چیده ی دلقه پنجر اند را نقل کوم

رباعی

پادشاه دغم کی سوی ایرون کا	آدمی مٹکی و تدر استون
نومن د بغه دلد بلیتون کا	دوزخ ی روح کا پر مخ د مٹکی

خاتمہ کتاب پد بیان د حال د کاتب المحرف

حقیر فقیر محمد بنو آ - مولف ددی کتاب

ای ای محمد زوی داد و د خان زوی د قادر خان بقوم هوتک چه زمون کبول
 صل شای مرغوه چه زمانیکه قادر خان له بغد شای راغی سیوی تدر اوسته
 و سیدی بسله خدمت پد تاسان د غیب او قسمت راغی و د قندار پخوا کتو
 لیکای د کوکران استونف کوله او پیشدی وزارت پادشاهان دیر مگری
 و سین د ۷۷ کالو پد ۱۰۵۸ هـ بگری و ناسوا او پد بغه بهی چه کوکران
 نزمیری بچ سو د پلار چه داد و خان نزمیری پلار ۱۰۲۹ هـ بگری پد غد دوزان
 نزمیری پلار او پد آوان د صباوتی علوم لرتکی و او پخپل عصر پد موزونات
 او فصحا و علما و دنامنه وند و او دیر مگری قندار تللی او دکی نزون او بده

او دیرک او پیژور او نوزخایون کی لیدی و همدوقت چرخان عیلم مکان
 حاجی میرخان یقیناً بارگین دگرگین خان سره جنگون کرل نو زما پلار هم پدغه
 جنگو کی مگری و در سره هکله نوله قدیم زما معرفت لوی خاندان دیردی
 او اخصای لرم پزیره پیکار شکستد بچون پیر دصفوی پادشاه بنوری پرفتنه بار
 راغلی نو دجهت مکان حاجی میرخان لخوا ازما پلار دلاب او پفران اوسیتان
 دواطقت او نوزخایوی پیتانه دحاجی میرخان مددته راوغو بتل اوله سینه
 پیتو سره ی مرک و کمره او دیر پیتانده د نوزده او بارگزواوا سختی زوی مگری
 کرل دخان او پر ضرورتی بیرغل و کا او پدغو جنگو زما پلار دحاجی میرخان
 جنت مکان لخوا سپه سالار و پسله وفات دحاجی میرخان سره هم مغفور
 زما پلار پد ۳۶ هجری وفات سو او پیکو کران دخیل پلار سره بنج سو
 دغه مرحوم رحمه الله طبع مستقیم درلوده او کله بی شرون هم ویل چه
 دنده تیمنا دده دوی رباکی راویم او دارباگی پصفت دتجنیس بی نظر

رباکی

دی او پدغه فصاحت هم مثل مگری

پد او دبل کی لمبی لوی حال ی بل سی

نچه دچا پزیره کی او ددینی بل سی

داو دبل مینه که تل دزیره تیل سی

او ددینی کلامی دزیره لاسینی

رباکی

رباعی ولد ارباب الله تعالی

کدی وینی وینی تل شاشی له زره و شخه قورک چه دینی تاله لئو انویا ویره شخه
دیره و له دیره کدی وینی وینی شاشی پد کمر و دغم لوی دلی تاله کمر و شخه

اوس چه دی بز حال دپلا راوینکه و کیس نرخیل حال بهم کا بزم او دفرامنی
لید ونگی پیچروم زما را تنگ دی نابودی دنیا تر یعنی قورلجی واقع سوی و په
۱۳ در حبس حبس ۱۰۸۸ هجری پکو کران کینی اوس تو دتخیز و رسیدم نزی
پلار درسی رانده شروع کا او ترا تسلیم کال محمد و عمری و دستل احکام
د دین او فقه او اصول او تفسیر او د فضاحت علوم که قافیه او عروض او
بیان او معانی او لغز چه زبا پلار مرحوم وفات سو اوزه په تقاضا د پادشاه ظل الله
وامت سلطنت شاه حسین را علم دقت ارباب رتد او ترا و مسد به نظر کیا اند
د پادشاه اسلام باب دیم او هر کله پا صان او مرخت ددی خانه ان ^{عالش}
مرغنه سیم عمری تیریزی پلوسلو او کینلو دکتا بوله منختو دهان بله بهر ^{فلسف}
او د زپه می بهم خوینی لکا بیلیدی اشتغالو په بل شتر پدی اوقاتو د عمر چه می تیر که
هر شو کتا بون می و کینل چه یوله دغو شخه دغه خزانده ده او لغز دادی یو کتاب

کتبندی به بیان و علوم و فصاحت چه خلاصه الفصاحت بالمدسی او به
 کتاب حی قتل علوم و فصاحت به پستو و خیلو پستو طابا نزد پاره نرسد کمال
 بل کتابی کتبندی به بیان و طبابت او علاج به خلاصه الطبکی نوزم دی به
 ۳۹۴ اله بجوی چندی دغه کتاب دپادشاه عالم پناه مد ظله مخ تدمیشی کا
 سل طلاوی ماته صلواتا ادر کله داسی مراحم دپارشان ددی فقیر غریب بحق
 دیردی او ارکان دولت ابد مدت هم پردی فقیر درمخت نظر کا خاص بیا
 دها درخان عالیجان پهرن درج یقظه بار دغربا و پرسرطل درمخت دی خالق
 دی عمر ویر کا مال دیو دیوان داسخار و هم سد چه پردی وقت کی مرزد او مدون
 سوی دی او غزنونه اوقصاید ادر بای لری کله چه طبع قاصر میل دشخرا و دنیا
 کاشخون کاتب هم ادموزنان دروز محاری خوشوی کله چه دختان ستانده
 سبده او پوکن لدی کار عار کار کا نو پنجراند کی می خیل احوال و کیشی چه
 دی کتاب و یونکی ماتد دعا و کا اهر وقت می پد دعا یا دکا خیلدیوه غزل
 هم الدت دمنوی بطور کاتب هم چه پر صفحه دروز محار یا دگاروی نوز
 داسخاری پدیوان کبیری یمنان دی شایقان دعلم اشخری لیدیوان لولی

غزل د کاتب الحروف غفر الله ذ بزبد

ساقی پا خند سر ملودک یو جام را	تا لغم نا آراسم بیم آراسم را
بیلد میو د بخت رنداری شکرم	بیرلی سود غرنی بند پیغام را
دنیا پا تده بنادی مویو گری ده	یو گری می غرنی کدی گری انعام را
د بلیتون پتاریکو کی می دوشین سو	رنا لمر د جام و میو نطلام را
ناکامیو د نیای کام را ترنج کا	چدی غریب کا کام ترصد وانا ناکام را
نه فشا ط سته مستی سته نرنندی	اچده سم رنه بهغد اوبد علی الله ام را

پا و بوی سوره زمرگی بز شد را تو د که

محمد ته آوردک یو سی جام را

تمت القاب بعون الملک الوکال بهم اغفر وارحم لکاتبه وقار دمن د حق علینا
والصلوة والسلام علی رسول الله وعلی آله واصحابه اجمعین کتاب تمام
پویش د جمعی ۶۴ د شوال المکرم ۱۱۴۲ هجری بقند بار سن او موص

محمد هوتک بهم فارغ البال موالحده محمد ز کثیر

تاریخ دهم ماه ربیع الاول سنه کی هزار و دوهصد وشت و پنج هجری که نشسته بود

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library